

Traducere - Camelia Nicolae, Departament Internațional FRF

**REGULAMENTUL FIFA PRIVIND STATUTUL ȘI
TRANSFERUL JUCĂTORILOR**

Pe baza articolului 5 din Statutul FIFA, Comitetul Executiv al FIFA a emis următorul regulament și anexele care fac parte integrantă din textul regulamentului.

DEFINIȚII

În sensul prezentului regulament, termenii de mai jos sunt definiți după cum urmează:

1. Fosta asociație națională: asociația națională la care este afiliat fostul club.
2. Fostul club: clubul pe care jucătorul îl părăsește.
3. Noua asociație națională: asociația națională la care este afiliat noul club.
4. Noul club: clubul căruia i se alătură jucătorul.
5. Meciuri oficiale: meciurile jucate în cadrul fotbalului competițional, de exemplu în campionate naționale, cupe naționale și competiții internaționale rezervate cluburilor, exceptând jocurile amicale și cele de selecție.
6. Fotbal competițional: fotbalul asociație organizat sub egida FIFA, a confederațiilor sau a asociațiilor naționale sau autorizat de acestea.
7. Perioadă protejată: perioadă de trei ani competiționali întregi sau de trei ani calendaristici (în funcție de care este mai scurtă) de la intrarea în vigoare a unui contract – în cazul în care acest contract a fost încheiat cu un jucător profesionist înainte de împlinirea vârstei de 28 de ani, respectiv perioadă de doi ani competiționali întregi sau de doi ani calendaristici (în funcție de care este mai scurtă) de la intrarea în vigoare a unui contract – în cazul în care acest contract a fost încheiat cu un jucător profesionist după împlinirea vârstei de 28 de ani.
8. Perioadă de legitimare: perioadă fixată de asociația națională în conformitate cu articolul 6.
9. An competițional: perioadă care începe de la data primului meci oficial din campionatul național și care se termină cu ultimul meci oficial al campionatului național.
10. Compensație de formare: sumă plătită în conformitate cu Anexa 4 pentru a acoperi costurile de educare și formare a tinerilor jucători.
11. Minor: jucător care nu a împlinit încă vârsta de 18 ani.
12. Academie: o organizație sau o entitate legală, care are ca scop primordial și pe termen lung antrenamentul prin oferirea facilităților necesare și a întregii infrastructuri. Acestea trebuie să ofere în primul rând, dar să nu se limiteze doar la atât, centre de antrenament, terenuri de fotbal, scoli de fotbal, etc.
13. Transfer matching system (TMS): un sistem on-line de informații care are ca obiectiv principal simplificarea procesului privind transferurile internaționale ale jucătorilor prin îmbunătățirea transparenței și circuitului informației.
14. A treia parte: o parte, alta decât cele două cluburi care transferă jucătorul unul de la altul sau un club anterior, la care jucătorul a mai fost legitimat.
15. Fotbalul in 11: fotbal jucat conform Legilor Jocului așa cum au fost autorizate de Comisia Internațională de Fotbal Asociație.
16. Futsal: fotbal jucat conform Legilor Jocului de Futsal care au fost redactate de FIFA în colaborare cu Subcomisia Comisiei Internaționale de Fotbal Asociație.

Se face, de asemenea, referire la capitolul de definiții din Statutul FIFA.

NB: Termenii care fac referire la persoane fizice se aplică ambelor genuri (masculin și feminin). Singularul poate avea și sens de plural și invers.

1 Scopul

1. Prezentul regulament stipulează normele globale și obligatorii privind statutul jucătorilor, eligibilitatea acestora de a participa la fotbalul competițional și transferul lor între cluburi aparținând unor asociații naționale diferite.
2. Transferul jucătorilor între cluburi aparținând aceleiași asociații este reglementat de regulamentele specifice emise de asociația națională în cauză, conform articolului 1 paragraful 3, de mai jos, care trebuie aprobate de către FIFA. Aceste regulamente trebuie să prevadă norme privind soluționarea litigiilor dintre cluburi și jucători, în conformitate cu principiile stipulate în prezentul regulament. Aceste regulamente trebuie, de asemenea, să prevadă un sistem de recompensare a cluburilor care investesc în formarea și educarea tinerilor jucători.
3. a) Următoarele prevederi sunt obligatorii la nivel național și trebuie incluse fără amendamente în regulamentele asociațiilor naționale: articolele 2-8, 10, 11, 12bis, 18, 18bis, 18ter, 19 și 19bis

b) Fiecare asociație națională are obligația de a include în regulamentul propriu mijloace corespunzătoare pentru protejarea stabilității contractuale, respectând legislația națională și acordurile tratatelor dintre syndicate și patronat. Trebuie să se ia în considerare, în mod special, următoarele principii:
 - articolul 13: principiul conform căruia contractele trebuie respectate;
 - articolul 14: principiul conform căruia contractele pot fi denunțate unilateral fără alte consecințe în cazul unei juste cauze;
 - articolul 15: principiul conform căruia contractele pot fi reziliate de jucătorii profesioniști dacă există justă cauză sportivă;
 - articolul 16: principiul conform căruia contractele nu pot fi reziliate în timpul desfășurării anului competițional;
 - articolul 17 paragrafele 1 și 2: principiul conform căruia, în cazul unei rezilieri de contract fără justă cauză, se pot plăti compensații și aceste compensații pot fi prevăzute în contract;
 - articolul 17 paragrafele 3-5: principiul conform căruia, în cazul unei rezilieri de contract fără justă cauză, i se impun sancțiuni sportive părții în culpă.
4. Prezentul regulament reglementează, de asemenea, punerea la dispoziție a jucătorilor pentru echipele naționale și eligibilitatea jucătorilor de a juca în echipele reprezentative, în conformitate cu prevederile Anexei 1. Aceste prevederi au caracter obligatoriu pentru toate asociațiile naționale și toate cluburile.

2 STATUTUL JUCĂTORILOR – jucatori amatori si profesioniști

1. Jucătorii care participă la fotbalul competițional sunt fie amatori, fie profesioniști.
2. Un jucător este profesionist dacă a încheiat un contract scris cu un club și este plătit, pentru activitatea sa fotbalistică, cu o sumă mai mare decât cheltuielile ocazionate de pregătirea sa efectivă. Toți ceilalți jucători sunt considerați amatori.

3 Redobândirea statutului de amator

1. Un jucător legitimat ca profesionist nu poate fi re-legitimat ca amator decât după ce trec cel puțin 30 de zile de la ultimul său joc ca profesionist.
2. Clubul la care jucătorul a fost legitimat ca profesionist nu are dreptul la nici o compensație din partea clubului la care jucătorul a fost legitimat după redobândirea statutului de amator. Dacă jucătorul redevine profesionist în termen de 30 de luni de la redobândirea statutului de amator, noul său club are obligația de a plăti o compensație de formare, în conformitate cu articolul 20.

4 Încetarea activității

1. Jucătorii profesioniști care își încheie cariera după expirarea contractelor lor și jucătorii amatori care își încetează activitatea rămân în evidențele asociației naționale la care este afiliat ultimul lor club, pe o perioadă de 30 de luni.
2. Această perioadă începe din ziua în care jucătorul a participat la ultimul meci oficial pentru clubul său.

5 Legitimarea

1. Un jucător trebuie să fie legitimat la o asociație națională pentru a juca la un club ca profesionist sau ca amator, în conformitate cu prevederile articolului 2. Doar jucătorii legitimați au dreptul de a participa la jocuri oficiale sau amicale. Prin actul legitimării, jucătorul consimte să se supună statutelor și regulamentelor FIFA, ale confederațiilor și ale asociațiilor naționale.
2. Un jucător poate fi legitimat la un singur club în aceeași perioadă de timp.
3. Jucătorii pot fi legitimați la cel mult trei cluburi pe durata unui an competițional. În timpul acestei perioade, jucătorul are dreptul de a juca meciuri oficiale doar pentru două cluburi. Ca excepție de la această regulă, unui jucător care este transferat între două cluburi afiliate la asociații naționale ai căror ani competiționali se suprapun (adică, în cadrul uneia, anul competițional începe în vară/toamnă, în timp ce, în cadrul celeilalte, începe în iarnă/primăvară) i se poate acorda dreptul de a juca în meciuri oficiale pentru un al treilea club în anul competițional respectiv, cu condiția să-și fi îndeplinit în întregime obligațiile față de cluburile sale precedente. De asemenea, trebuie respectate prevederile privind perioadele de legitimare (articolul 6) și durata minimă a unui contract (articolul 18 paragraful 2).
4. Trebuie să se respecte, în toate cazurile, integritatea sportivă a competiției. În mod special, un jucător nu poate evolua în meciuri oficiale, în timpul unui an competițional, decât pentru cel mult două cluburi care sunt înscrise în același campionat sau cupă națională, cu excepția situației în care asociațiile naționale afiliate la FIFA au prevederi individuale mai stricte privind competițiile.

6 Perioadele de legitimare

1. Jucătorii pot fi legitimați doar într-una din cele două perioade de legitimare anuale fixate de asociația națională respectivă. Ca excepție de la această regulă, un jucător profesionist al cărui contract expiră înainte de terminarea perioadei de legitimare poate fi legitimat în afara respectivei perioade de legitimare. Asociațiile naționale sunt autorizate să legitimeze în aceste cazuri jucătorii profesioniști, cu condiția să se respecte integritatea sportivă a competiției în cauză. În cazul în care un contract a fost reziliat cu justă cauză, FIFA poate lua măsuri pentru evitarea utilizării abuzive a acestei prevederi, cu excepția situațiilor descrise în articolul 22.

2. Prima perioadă de legitimare începe după terminarea anului competițional și se încheie, în mod normal, înainte de începerea noului an competițional. Această perioadă nu poate fi mai lungă de douăsprezece săptămâni. A doua perioadă de legitimare se situează, în mod normal, la mijlocul anului competițional, putând fi de maxim patru săptămâni. Cele două perioade de legitimare trebuie introduse în TMS cu cel puțin 12 luni înainte de aplicare (conform Anexa 3, art.5.1 paragraf 1). FIFA stabilește datele pentru asociațiile naționale care nu le transmit la timp.
3. Jucătorii pot fi legitimați doar în urma depunerii unei cereri valabile de legitimare de către club la asociația națională de care aparține, într-una din perioadele de legitimare – în afară de cazul excepției descrise în articolul 6 paragraful 1.
4. Prevederile referitoare la perioadele de legitimare nu se aplică acelor competiții la care participă doar jucători amatori. Asociația națională trebuie să specifice perioadele în care pot fi legitimați jucători pentru aceste competiții, cu condiția de a se respecta integritatea sportivă a respectivei competiții.

7 Pașaportul jucătorului

Asociația națională care efectuează legitimarea are obligația de a furniza clubului la care este legitimat jucătorul pașaportul jucătorului, care conține detalii importante privind jucătorul. În pașaportul jucătorului trebuie să figureze clubul/cluburile la care a fost legitimat jucătorul începând cu anul competițional în care a împlinit vârsta de 12 ani. În cazul în care ziua de naștere a jucătorului este în perioada dintre doi ani competiționali, în pașaportului jucătorului se va menționa clubul la care a fost legitimat în timpul anului competițional care a urmat datei la care a împlinit 12 ani.

8 Cererea de legitimare

Cererea de legitimare a unui jucător profesionist trebuie depusă împreună cu o copie a contractului jucătorului. Corpul decizional competent are libertatea de a lua sau nu în considerare modificările cluzelor contractuale sau actele adiționale care nu au fost depuse împreună cu cererea de legitimare.

9 Certificatul de transfer internațional

1. Jucătorii legitimați de o asociație națională pot fi legitimați la o nouă asociație națională doar după ce aceasta din urmă primește un certificat de transfer internațional (CTI) de la fosta asociație națională. CTI se eliberează gratuit, fără condiții sau limite de timp. Orice prevedere stipulând contrariul se consideră nulă și neavenită. Asociația națională care eliberează CTI trebuie să trimită FIFA o copie a acestuia. Procedurile administrative de eliberare a CTI sunt descrise în Anexa 3, articolul 8 ai Anexa 3a a prezentului regulament.
2. Asociațiilor naționale le este interzis de a solicita CIT doar pentru a permite unui jucător să participe la meciuri amicale de verificare (trialuri)
3. Noua asociație națională trebuie să informeze asociația/asociațiile de care aparține clubul (cluburile) care au antrenat și format jucătorul între vârsta de 12 la 23 ani (cf.art.7). Informarea că jucătorul a fost legitimat ca profesionist se face în scris după ce CIT a fost primit.
4. Pentru jucătorii care nu au împlinit vârsta de 10 ani nu este necesar un CTI.

10 Împrumutul jucătorilor profesioniști

1. Un jucător **profesionist** poate fi împrumutat altui club pe baza unui contract scris între el și cluburile în cauză. Aceste împrumuturi trebuie să respecte aceleași reguli care se aplică transferurilor de jucători, inclusiv prevederile referitoare la compensația de formare și mecanismul de solidaritate.
2. Cu excepția cazului în care se aplică dispozițiile articolului 5, paragraful 3, perioada minimă de împrumut este egală cu intervalul de timp dintre două perioade de legitimare.
3. Clubul care acceptă un jucător pe bază de împrumut nu are dreptul de a-l transfera unui club terț fără autorizarea scrisă a clubului de la care provine jucătorul și a jucătorului respectiv.

11 Jucătorii nelegitimați

Se consideră că jucătorii care nu sunt legitimați de asociația națională de care aparțin și care apar pe teren pentru un club într-un meci oficial evoluează în mod neregulamentar. Fără a afecta măsurile necesare în vederea remedierii consecințelor sportive ale utilizării neregulamentare a unui jucător, se pot, de asemenea, impune sancțiuni jucătorului și/sau clubului. În principiu, dreptul de a stabili aceste sancțiuni este deținut de asociația națională sau forul organizator al competiției în cauză.

12 Aplicarea suspendărilor disciplinare

1. Orice suspendare de până la 4 meciuri sau până la 3 luni care a fost aplicată unui jucător de către fosta asociație dar nu a fost isăpășită în totalitate la data efectuării transferului, trebuie anunțată noii asociații care îl legitimează pe jucător pentru a-și săvârși sancțiunea la nivel național. Când îi eliberează CIT, fosta asociație trebuie să anunțe noua federație prin intermediul TMS (pentru jucătorii care vor fi legitimați ca profesioniști) sau în scris (pentru jucătorii care vor fi legitimați ca amatori) despre orice sacțiune care nu a fost încă ispașită în totalitate.
2. Orice suspendare care se referă la mai mult de 4 meciuri sau mai mult de 3 luni care a fost aplicată unui jucător și care nu a fost inspășită în totalitate, dă dreptul noii asociații de a o aplica doar dacă Comisia de Disciplină FIFA extinde sancțiunea ca să aibă un efect la nivel mondial. În plus, când un CIT este eliberat, fosta asociație trebuie să notifice noua asociație prin TMS (pentru jucătorii legitimați ca profesioniști) sau în scris (pentru jucătorii care se legitimează ca amatori) despre aceste sacțiuni disciplinare.

12bis Datorii restante

1. Cluburilor li se cere să-și achite obligațiile financiare față de jucători și față de alte cluburi conform termenilor stipulați în contractele semnate cu jucătorii profesioniști și în acordurile de transfer.
2. Orice club despre care se află că a întârziat o plată mai mult de 30 de zile fără bază contractuală, poate fi sancționat conform paragrafului 4 de mai jos.
3. Pentru ca un club să fie considerat că are datorii restante în sensul prezentului articol, creditorul (jucător sau club) trebuie să notifice în scris clubul debitor și să stabilească un termen de 10 zile pentru ca debitorul să-și îndeplinească obligația (obligațiile) financiare.
4. În sfera competențelor respective (cf. Art.22 coroborat cu articolele 23 și 24), Comisia pentru Statutul Jucătorului, Camera pentru Soluționare a Litigiilor, judecătorul unic sau judecătorul din cadrul Camerei pentru Soluționarea Litigiilor, pot aplica următoarele sancțiuni:

- a) un avertisment
 - b) o muștrare
 - c) o amendă
 - d) o interdicție de a legitima noi jucători, fie la nivel național sau internațional, pentru una sau doua perioade, întregi și consecutive, de legitimare
5. Sancțiunile prevăzute în paragraful 4 pot fi aplicate cumulativ.
 6. O infracțiune repetată va fi considerată o circumstanță agravantă și va conduce la pedepse mai severe.
 7. Executarea unei sancțiuni privind interdicția la legitimări, în concordanță cu paragraful 4 d) poate fi suspendată. Prin suspendarea unei astfel de sancțiuni, forul decizional supune clubul sancționat unei perioade de probă variind între 6 luni și 2 ani.
 8. Dacă, beneficiind de o suspendare a sancțiunii, clubul comite o nouă abatere, suspendarea este automat revocată și interdicția la legitimări este executată; se adaugă la sancțiunea pronunțată pentru noua abatere.
 9. Termenii prezentului articol nu aduc prejudicii aplicării viitoarelor măsuri conform art.17 în cazul terminării unilaterale a relației contractuale.

13 Respectarea contractului

Raporturile contractuale dintre un jucător profesionist și un club încetează doar la expirarea termenului contractului sau de comun acord.

14 Rezilierea unui contract cu justă cauză

Un contract poate fi denunțat unilateral de oricare dintre părți, fără niciun fel de consecințe (plata unei compensații, impunerea unor sancțiuni sportive), în cazul în care există o justă cauză.

15 Denunțarea contractului cu justă cauză sportivă

Un jucător profesionist care, pe parcursul unui an competițional, a fost folosit în mai puțin de 10% din meciurile oficiale pe care le-a disputat clubul său, poate denunța unilateral contractul înainte de expirarea termenului acestuia, pe baza unei juste cauze sportive. În evaluarea acestor cazuri, este necesară examinarea corespunzătoare a circumstanțelor. Existența unei juste cauze se stabilește în funcție de fiecare caz în parte. Dacă se ajunge la concluzia că există o justă cauză sportivă, nu se pot impune sancțiuni sportive jucătorului, deși este posibil să se ceară plata unei compensații. Un jucător profesionist își poate rezilia contractul pe această bază doar în termen de 15 zile după desfășurarea ultimului meci oficial al anului competițional al clubului la care este legitimat.

16 Restricții privind rezilierea contractului în timpul anului competițional

Un contract nu poate fi denunțat unilateral în timpul desfășurării anului competițional.

17 Consecințele rezilierii unui contract fără justă cauză

În cazul rezilierii unui contract fără justă cauză se aplică următoarele prevederi:

1. În toate cazurile, partea în culpă este obligată să plătească o compensație. Cu excepția prevederilor articolului 20 și ale Anexei 4 cu privire la compensația de formare și cu excepția cazului în care se prevede contrariul în contract, cuantumul compensației trebuie calculat în funcție de prevederile legislației din țara respectivă, specificitatea sportului și oricare alte criterii obiective. Aceste criterii trebuie să includă, în special, cuantumul remunerației și al celorlalte beneficii datorate jucătorului conform contractului existent și/sau noului contract, durata rămasă până la expirarea contractului (până la maxim cinci ani), taxele și cheltuielile suportate de fostul club (amortizate pe durata contractului) și trebuie să se țină cont dacă denunțarea contractului survine sau nu în perioada protejată.
2. Dreptul la compensație nu poate fi transmis unui terț. În cazul în care un jucător profesionist este obligat să plătească o compensație, acesta împreună cu noul său club vor fi obligați, separat, să o plătească. Cuantumul poate fi stipulat în contract sau stabilit de către părți.
3. În plus față de obligația de a plăti o compensație, jucătorului care a denunțat unilateral contractul în timpul perioadei protejate i se vor impune și sancțiuni sportive. Sancțiunea constă în interdicția de a juca în meciuri oficiale pe o perioadă de 4 luni. În cazul unor circumstanțe agravante, interdicția durează 6 luni. În toate cazurile, aceste sancțiuni sportive sunt aplicabile de la începutul următorului an competițional la noul club. Denunțarea unilaterală fără justă cauză sau justă cauză sportivă după expirarea perioadei protejate nu are drept consecințe aplicarea de sancțiuni sportive. Se pot impune, totuși, măsuri disciplinare după expirarea perioadei protejate, în cazul în care partea care a încetat contractul nu notifică cealaltă parte privind rezilierea contractului, în termen de 15 zile de la desfășurarea ultimului meci oficial al anului competițional (incluzând meciurile din cupele naționale) al clubului la care este legitimat jucătorul. Perioada protejată începe din nou atunci când se extinde termenul contractului anterior la reînnoirea acestuia.
4. În plus față de obligația de a plăti o compensație, cluburilor care au denunțat unilateral un contract sau au provocat rezilierea acestuia în perioada protejată li se impun sancțiuni sportive. Se va considera, cu excepția cazului în care se stabilește contrariul, că orice club care semnează un contract cu un jucător profesionist care și-a denunțat unilateral contractul anterior fără justă cauză a provocat rezilierea respectivului contract de către jucătorul profesionist. Clubului i se va interzice legitimarea unor noi jucători, fie din cadrul asociației naționale la care este afiliat, fie din cadrul altor asociații naționale, timp de două perioade de legitimare.
5. Orice persoană a cărei activitate este reglementată de Statutele și regulamentele FIFA (oficiali ai cluburilor, agenți de jucători, jucători etc.) și care acționează astfel încât se ajunge la rezilierea unui contract dintre un jucător profesionist și un club în vederea facilitării transferului jucătorului, va fi sancționată.

18 Dispoziții speciale privind contractele dintre jucătorii profesioniști și cluburi

1. În cazul în care un agent de jucători este implicat în negocierea unui contract, numele acestuia trebuie menționat în respectivul contract.
2. Durata minimă a unui contract este de la data intrării în vigoare până la sfârșitul anului competițional, în timp de durata maximă este de cinci ani. Contractele care au un alt termen de valabilitate sunt permise doar dacă sunt conforme legislației naționale. Jucătorii care nu au împlinit 18 ani nu pot semna un contract de profesionist cu valabilitate mai mare de trei ani. Orice clauză care face referire la o perioadă mai mare decât cea susmenționată nu va fi recunoscută.
3. Un club care intenționează să încheie un contract cu un jucător profesionist trebuie să informeze în prealabil în scris clubul actual al jucătorului, înainte de a începe negocierile cu acesta. Un jucător profesionist este liber să încheie un contract cu un alt club în cazul în care contractul cu clubul său actual a expirat sau va expira în termen de șase luni. Orice încălcare a acestei dispoziții atrage după sine sancțiuni corespunzătoare.

4. Valabilitatea unui contract nu poate fi condiționată de rezultatul pozitiv al unui control medical și/sau de acordarea permisului de muncă.
5. În cazul în care un jucător profesionist încheie mai mult de un contract pentru aceeași perioadă, se aplică prevederile enunțate în Capitolul IV.

18bis Influența terților asupra cluburilor

1. Niciun club nu poate încheia un contract care permite unei alte părți semnatare sau unui terț să influențeze, prin chestiuni legate de muncă sau transferuri, independența clubului, politica acestuia sau rezultatele echipelor sale.
2. Comisia de Disciplină a FIFA poate impune măsuri disciplinare împotriva cluburilor care nu respectă obligațiile prevăzute în acest articol.

18ter a treia parte din drepturile economice ale jucătorului

1. Nici un club sau jucător nu trebuie să intre într-un acord cu o terță parte prin care terța parte este îndreptățită să participe, fie integral sau parțial, la compensația ce trebuie plătită în cazul unui viitor transfer al unui jucător de la un club la altul, sau de a i se atribui drepturi în cazul unui transfer sau al unei compensații din transfer.
2. Interdicția din paragraful 1 intră în vigoare începând cu 1 mai 2015.
3. Înțelegerile prevăzute la paragraful 1 care preced datei de 1 mai 2015 pot continua până când relațiile contractuale expiră. Oricum, durata acestor contracte nu poate fi prelungită.
4. Contractele prevăzute de paragraful 1 semnate între ianuarie 2015 și 30 aprilie 2015 nu pot avea o durată mai mare de un an de la data intrării în vigoare.
5. Până la sfârșitul lunii aprilie 2015, toate acordurile existente conform paragrafului 1, trebuie să fie înregistrate în Transfer Matching System (TMS). Tuturor cluburilor care au semnat acest gen de acorduri li se cere să le introducă în TMS în totalitate, inclusiv posibile anexe sau amendamente. În TMS trebuie introduse toate detaliile privind terța parte, numele întreg al jucătorului precum și durata acordului.
6. Comisia de Disciplină a FIFA poate aplica măsuri disciplinare cluburilor sau jucătorilor care ignoră obligațiile stabilite prin articolul 1.

19 Protecția minorilor

1. Transferurile internaționale ale jucătorilor sunt permise cu condiția ca aceștia să fi împlinit 18 ani.
2. La această regulă se aplică următoarele trei excepții:
 - a) Părinții jucătorului se mută în țara în care se află noul club din motive care nu sunt legate de fotbal;
 - b) Transferul are loc pe teritoriul Uniunii Europene (UE) sau al Zonei Economice Europene (ZEE) și jucătorul are între 16 și 18 ani. În acest caz, noul club al jucătorului trebuie să îndeplinească următoarele condiții minime:

- i) Să îi ofere educație și/sau formare fotbalistică adecvată jucătorului, conform cu cele mai înalte standarde naționale.
 - ii) Să garanteze educație și/sau formare academică și/sau școlară și/sau vocațională, în plus față de educația și/sau formarea fotbalistică, care să îi permită jucătorului să urmeze o altă carieră în cazul în care își întrerupe cariera de fotbalist profesionist.
 - iii) Să se ocupe de toate pregătirile necesare care să asigure îngrijirea în cele mai bune condiții a jucătorului (standarde de viață optime în cadrul unei familii gazdă sau în centrul clubului, desemnarea unui mentor în cadrul clubului etc.).
 - iv) Să facă dovada, în fața asociației naționale la care este afiliat, la momentul legitimării unui astfel de jucător, că îndeplinește toate obligațiile susmenționate;
- c) Jucătorul locuiește la cel mult 50km de frontieră și clubul la care dorește să se legitimeze, în cadrul asociației din țara vecină, se află, de asemenea, la o distanță de cel mult 50km de respectiva frontieră. Distanța maximă dintre domiciliul jucătorului și sediul clubului este de 100km. Într-un astfel de caz, jucătorul trebuie să locuiască în continuare la domiciliul său, iar cele două asociații naționale implicate trebuie să își dea acordul explicit pentru transfer.
3. Condițiile stabilite de acest articol trebuie să se aplice oricărui jucător care nu a mai fost legitimat cu un club, nu are naționalitatea țării în care dorește să fie legitimat pentru prima dată și nu a trăit cel puțin 5 ani consecutivi în această țară.
 4. Conform paragrafului 2, orice transfer internațional și, conform paragrafului 3, orice primă legitimare precum și orice primă legitimare a unui minor străin care a trăit consecutiv cel puțin 5 ani în țara în care dorește să se legitimeze, fac subiectul aprobării subcomisiei desemnate special de către Comisia pentru Statutul Jucătorului. Solicitarea pentru aprobare trebuie trimisă de asociația națională care dorește să legitimeze jucătorul. Fosta asociație are dreptul de a-și exprima părerea privind acest transfer. Aprobarea subcomisiei trebuie obținută înainte ca o asociație națională să solicite Certificatul Internațional de Transfer și/sau a primei legitimări. Orice încălcare a acestei prevederi va fi sancționată de Comisia de Disciplină conform Codului de Disciplină al FIFA. Pe lângă asociația națională care încalcă regula de a se adresa subcomisiei, sancțiuni se pot aplica și fostei asociații pentru ca eliberează Certificatul Internațional de Transfer fără o aprobarea subcomisiei și, de asemenea, cluburilor care au făcut o înțelegere privind transferul unui minor.
 5. Procedura prin care aplicațiile se trimit la subcomisie pentru o primă legitimare și un transfer internațional se găsesc în Anexa 2 a acestui regulament.

19bis legitimarea și declararea minorilor din academii

1. Cluburile care funcționează ca academii sau care au legături legale, financiare sau de fapt cu un club, au obligația de a declara asociației naționale minorii care frecventează academia.
2. Fiecare asociație națională are obligația de a se asigura că academiile fără legături legale, financiare sau de fapt cu un club:
 - a) Funcționează ca și club care participă în campionatul național corespunzător vârstei; toți jucătorii trebuie să fie declarați la asociația națională pe teritoriul căreia aceasta își desfășoară activitatea sau unde clubul își desfășoară activitatea, sau
 - b) Declară toți minorii care participă în cadrul academiei în scopul de a se antrena pentru asociația pe teritoriul căreia academia își desfășoară activitatea.
3. Fiecare asociație națională trebuie să aibă evidența înregistrării jucătorilor, evidență care să cuprindă numele complet și data nașterii fiecărui minor care a fost declarat de către cluburi sau academii.

4. Prin actul de a declara, academiile si jucătorii se angajează să practice fotbalul în concordanță cu Statutele FIFA, să respecte și să promoveze principiile etice privind practicarea fotbalului în mod organizat.
5. Orice violare a acestor prevederi va fi sancționată de către Comisia de Disciplină conform Codului Disciplinar al FIFA.
6. Desemenea, prevederile Articolului 19 se aplică atunci când este vorba despre jucătorii minori care nu au naționalitatea țării unde ei vor să fie declarați.

20 Compensația de formare

Compensația de formare trebuie plătită clubului/cluburilor care a/au pregătit și format un jucător: (1) atunci când jucătorul în cauză semnează primul său contract ca profesionist și (2) de fiecare dată când jucătorul este transferat la un alt club, până la sfârșitul anului competițional în care împlinește 23 de ani. Obligația de a plăti compensația de formare este valabilă indiferent dacă transferul lui are loc în timpul termenului contractului sau la expirarea acestuia. Prevederile referitoare la compensația de formare sunt incluse în Anexa 4 a prezentului regulament.

21 Mecanismul de solidaritate

În cazul în care un jucător profesionist este transferat înainte de expirarea contractului, toate cluburile care au contribuit la educarea și formarea lui trebuie să primească o parte din compensația plătită fostului său club (contribuție de solidaritate). Prevederile referitoare la contribuțiile de solidaritate sunt incluse în Anexa 5 a prezentului regulament.

22 Competența FIFA

Fără a prejudicia dreptul oricărui jucător sau club de a se adresa unei curți civile pentru a soluționa un litigiu de muncă, FIFA are competența de decizie în următoarele cazuri:

- a) litigii între cluburi și jucători legate de asigurarea stabilității contractuale (articolele 13-18), în cazul în care s-a solicitat eliberarea unui CTI și au existat pretenții ale unei părți interesate în legătură cu solicitarea CTI, în special în ceea ce privește eliberarea CTI, sancțiunile sportive și compensația pentru încălcarea contractului;
- b) litigii de muncă între un club și un jucător, la nivel internațional, cu excepția cazului în care a fost stabilit, la nivel național, în cadrul asociației naționale și/sau în conformitate cu acordurile din urma tratatelor dintre sindicate și patronat, un tribunal de arbitraj independent care garantează corectitudinea procedurilor și respectarea principiului de reprezentare egală a cluburilor și a jucătorilor;
- c) litigii de muncă între un club sau o asociație națională și un antrenor, la nivel internațional, cu excepția cazului în care există la nivel național un tribunal de arbitraj independent care garantează corectitudinea procedurilor;
- d) litigii legate de compensația de formare (articolul 20) și mecanismul de solidaritate (articolul 21) între cluburi aparținând unor asociații naționale diferite;
- e) litigii legate de mecanismul de solidaritate (articolul 21) între cluburi aparținând aceleiași asociații naționale, cu condiția ca transferul jucătorului care este la baza litigiului să se realizeze între două cluburi aparținând unor asociații naționale diferite;
- f) alte litigii între cluburi aparținând unor asociații naționale diferite, care nu se încadrează în situațiile menționate în prevederile de la punctele a), d) și e).

23 Comisia pentru Statutul Jucătorului

1. Este de competența Comisiei pentru Statutul Jucătorului să pronunțe hotărâri în oricare din cazurile descrise în articolul 22 punctele c) și f), precum și în celelalte litigii care pot apărea din aplicarea prezentului regulament, cu excepția celor care sunt subiectul prevederilor articolului 24.
2. Comisia pentru Statutul Jucătorului nu are jurisdicție de a judeca neînțelegeri contractuale privind intermediarii.
3. În caz de incertitudine privind jurisdicția Comisiei pentru Statutul Jucătorului sau a Camerei pentru Soluționarea Litigiilor, președintele Comisiei pentru Statutul Jucătorului decide organismul care are jurisdicție.
4. Comisia pentru Statutul Jucătorului pronunță decizii atunci când sunt prezenți cel puțin trei membri, inclusiv președintele sau vicepreședintele, cu excepția cazurilor în care natura litigiului face ca acesta să poate fi soluționat și de un judecător unic. În cauzele urgente sau în cele care nu ridică dificultăți factuale sau legale, precum și în cele privind eliberarea unui CTI provizoriu, în conformitate cu Anexa 3, președintele sau persoana desemnată de acesta, care trebuie să fie membru al comisiei, poate judeca respectiva cauză ca judecător unic. Fiecare din cele două părți este audiată o singură dată în timpul procedurilor. Deciziile pronunțate de judecătorul unic sau de comisie pot fi atacate cu apel în fața Curții de Arbitraj Sportiv (CAS).

24 Camera de Soluționare a Litigiilor (CSL)

1. CSL are competența de a judeca oricare din cazurile descrise în articolul 22 punctele a), b), d) și e), cu excepția litigiilor privind eliberarea unui CTI.
2. CSL pronunță decizii atunci când sunt prezenți cel puțin trei membri, inclusiv președintele sau vicepreședintele, cu excepția cazurilor în care natura litigiului face ca acesta să poate fi soluționat și de un singur judecător al CSL. Membrii CSL trebuie să desemneze, dintre ei, un judecător CSL pentru cluburi și unul pentru jucători. Judecătorul CSL poate judeca următoarele cauze:
 - i) toate litigiile cu valoare mai mică sau egală cu 100.000 CHF;
 - ii) litigiile privind calculul compensației de formare;
 - iii) acele litigii privind calculul contribuțiilor de solidaritate care nu implică probleme majore de fapt sau legale, sau în care jurisprudența CSL este clar stabilită.
3. Revendicările privind compensația de formare și mecanismul de solidaritate sunt judecate prin intermediul TMS (conform Anexei 6) și vor fi horărate de către subcomisia CSL.

Judecătorul CSL, de asemenea președintele sau vicepreședintele CSL (în funcție de situație), au obligația de a înainta cauzele al căror fond este reprezentat de chestiuni fundamentale camerei. Camera este formată dintr-un număr egal de reprezentanți ai cluburilor și ai jucătorilor, cu excepția situațiilor în care cauza respectivă poate fi soluționată de un judecător al CSL. Fiecare parte este audiată o singură dată în timpul procedurilor. Deciziile pronunțate de Camera de Soluționare a Litigiilor sau de către judecătorul CSL pot fi atacate cu apel în fața Curții de Arbitraj Sportiv (CAS).

25 Ghid procedural

1. Ca regulă, judecătorul unic și judecătorul CSL judecă o cauză în termen de 30 de zile de la primirea unei sesizări valabile, iar Comisia pentru Statutul Jucătorului sau Camera de Soluționare a Litigiilor în termen de 60 de zile. Desfășurarea procedurilor este reglementată de Regulamentul Procedural General al FIFA.
2. Costul maxim al procedurilor din Comisia pentru Statutul Jucătorului, inclusiv în cazul în care este desemnat un judecător unic, este fixat la 25.000 CHF și se plătește, în mod normal, de partea care nu are câștig de cauză. Alocarea costurilor este explicată în decizia formulată. Procedurile din CSL, inclusiv în cazul în care este desemnat un judecător al CSL, sunt gratuite.
3. Procedurile disciplinare pentru abaterile de la prezentul regulament vor fi în conformitate cu Codul Disciplinar al FIFA, cu excepția cazului în care prezentul regulament stipulează alte măsuri.
4. În cazul în care există motive de a considera că o cauză poate ridica probleme disciplinare, Comisia pentru Statutul Jucătorului, Camera de Soluționare a Litigiilor, judecătorul unic sau judecătorul CSL (după caz) trebuie să trimită dosarul Comisiei de Disciplină, împreună cu o cerere de începere a procedurilor disciplinare în conformitate cu Codul Disciplinar al FIFA.
5. Comisia pentru Statutul Jucătorului, Camera de Soluționare a Litigiilor, judecătorul unic sau judecătorul CSL (după caz) nu audiază cauzele care sunt reglementate de prezentul regulament dacă au trecut mai mult de doi ani de la producerea evenimentului care a cauzat litigiul. Aplicarea acestui termen se examinează *ex officio* în fiecare caz în parte.
6. Comisia pentru Statutul Jucătorului, Camera de Soluționare a Litigiilor, judecătorul unic sau judecătorul CSL (după caz) au obligația, atunci când pronunță o decizie, să aplice prezentul regulament, luând, în același timp, în considerare prevederile relevante, legislația în vigoare și/sau acordurile tratatelor dintre sindicate și patronat, care există la nivel național, precum și specificitatea sportului.
7. Procedura detaliată pentru soluționarea litigiilor provenite din aplicarea prezentului regulament va fi inclusă în Regulamentul care guvernează procedurile Comisiei pentru Statutul Jucătorului și Camera de Soluționare a Litigiilor ale FIFA.

26 Măsuri tranziționale

1. Orice cauză adusă în atenția FIFA înainte de intrarea în vigoare a prezentului regulament va fi evaluată conform cu regulamentele anterioare.
2. Ca regulă generală, toate celelalte cauze vor fi examinate conform prezentului regulament, cu excepția următoarelor:
 - a) litigii legate de compensația de formare;
 - b) litigii legate de mecanismul de solidaritate;
 - c) litigii de muncă legate de contractele semnate înainte de 1 septembrie 2001.

Cauzele pentru care nu se aplică această regulă generală vor fi judecate conform cu regulamentele care erau în vigoare la momentul semnării contractului în cauză sau atunci când s-au produs faptele care fac obiectul litigiului.

3. Asociațiile naționale afiliate FIFA au obligația de a-și amenda regulamentele în vigoare în conformitate cu articolul 1, pentru a asigura concordanța acestora cu prezentul regulament și

de a le trimite spre aprobare la FIFA. În pofida celor de mai sus, fiecare asociație națională trebuie să-și implementeze articolul 1 paragraful 3 a).

27 Chestiunile neprevăzute în prezentul regulament

Chestiunile pentru care nu există prevederi în prezentul regulament și cazurile de forță majoră vor fi decise de Comitetul Executiv al FIFA, ale cărui hotărâri sunt definitive.

28 Limbile oficiale

În cazul în care există discrepanțe în interpretarea variantelor în limbile engleză, franceză, spaniolă sau germană ale prezentului regulament, varianta engleză prevalează.

29 Anularea, intrarea în vigoare

1. Aceste reguli au fost aprobate de Comitetul Executiv al FIFA pe data de 17 martie 2016 și intră în vigoare începând cu 1 iunie 2016.

Zurich, 17 martie 2016
În numele Comitetului Executiv al FIFA

Președinte
Gianni Infantino

Secretar General Interimar
Markus Kattner

PUNEREA LA DISPOZIȚIE A JUCĂTORILOR PENTRU ECHIPELE NAȚIONALE

1 Principiile pentru fotbalul masculin

1. Cluburile au obligația de a-și pune jucătorii legitimați la dispoziția reprezentativelor naționale pentru care sunt eligibili să joace pe baza naționalității lor, în cazul în care sunt convocați de asociațiile naționale în cauză. Orice înțelegere între jucător și clubului său, care să contrazică această regulă, este interzisă.
2. Punerea jucătorilor la dispoziția echipei naționale, în condițiile menționate în paragraful 1 al prezentului articol, este obligatorie în cazul meciurilor ale căror date sunt indicate în calendarul de meciuri internaționale (cf.paragrafe 3 și 4 de mai jos) de asemenea pentru turneele finale ale competițiilor FIFA World Cup, Cupa Confederațiilor FIFA și campionatele pentru echipele naționale "A" ale confederațiilor, cu rezerva când asociația în cauză este membră a confederației organizatoare.
3. După consultarea cu federațiile afiliate, FIFA publică calendarul internațional al meciurilor pentru o perioadă de 4 sau 8 ani. Acest calendar cuprinde toate perioadele internaționale (cf.paragraf 4 de mai jos). După publicarea calendarului internațional de meciuri, numai competițiile din cadrul Cupei Mondiale FIFA, Cupa Confederațiilor și campionatele echipelor reprezentative "A" ale confederațiilor vor fi adăugate.
4. O perioadă internațională este definită ca fiind o perioadă de 9 zile începând cu luni dimineața și terminând cu noaptea de marți a săptămânii următoare și este rezervată activităților echipelor reprezentative. În timpul perioadei internaționale maximum 2 meciuri pot fi jucate de către fiecare reprezentativă, indiferent dacă aceste meciuri sunt meciuri de calificare pentru un turneu amical internațional. În timpul perioadei internaționale meciurile pot fi programate începând cu miercuri iar între meciuri trebuie să existe minimum două zile calendaristice întregei. (ex.joi/duminică sau sâmbăta/marți)
5. Echipele reprezentative pot juca 2 meciuri în timpul perioadei internaționale pe teritoriul aceleiași confederații. Excepție fac meciurile play-off intercontinentale. Dacă cel puțin unul dintre aceste două meciuri este amical, ele pot fi jucate pe teritoriul a două confederații dacă distanța dintre locurile de disputare nu este mai mare de 5 ore cu avionul, conform programului oficial al liniei aeriene și diferența de fus orar.
6. Nu este obligatoriu ca un jucător să fie eliberat de către club în afara perioadelor FIFA sau în afara turneul final al competițiilor (așa cum este specificat în paragraful 2 de mai sus) incluse în calendarul internațional de meciuri. Nu este obligatoriu ca un jucator sa fie eliberat pentru mai mult de o competiție finala pe an la care participă reprezentativa "A". Excepțiile de la aceasta regula pot fi stabilite de către Comitetul Executiv al FIFA doar pentru Cupa Confederațiilor.
7. Pentru perioadele internaționale, jucătorii trebuie eliberați de către club în așa fel încât să poată călători și să se alăture echipei lor reprezentative nu mai târziu de luni dimineața și trebuie să călătorească înapoi la clubul lor nu mai târziu de următoarea miercuri dimineața care urmează sfârșitului perioadei internaționale. Pentru o competiție finală, așa cum prevad paragrafele 2 și 3 de mai sus, jucătorii trebuie eliberați de către club în așa fel încât să înceapă să călătorească către echipa lor reprezentativă nu mai târziu de luni dimineața a săptămânii care precede săptămâna când competiția finală respectivă începe și trebuie să fie lăsați să plece de către asociație, în dimineața zilei de după ultima zi de meci în care echipa lor participă.
8. Cluburile și asociațiile naționale implicate, se pot înțelege pentru o perioadă mai lungă pentru care jucătorii să fie eliberați sau să facă alte aranjamente privind paragraful 7 de deasupra.
9. Jucătorii care sunt solicitați de către asociațiile naționale fără să respecte termenii acestui articol, trebuie să-și încheie activitatea la cluburile lor cu nu mai mult de 24 de ore după

încheierea perioadei pentru care ei au fost eliberați. Această perioadă ar trebui extinsă la 48 de ore dacă activitatea echipei reprezentative respective se desfășoară într-o confederație alta decât cea în care clubul jucătorului este înregistrat. Cluburile trebuie informate în scris despre programul de plecare și de întoarcere la club al jucătorului. Această informare trebuie trimisă cu 10 zile înainte ca perioada de eliberare să înceapă. Asociațiile naționale trebuie să se asigure că jucătorii se vor întoarce în timp la cluburile lor după meciul la care au participat.

10. Dacă un jucător nu își reia activitatea la clubul său până la data limită stipulată în acest articol, în urma unei solicitări explicite, Comisia FIFA pentru Statutul Jucătorului va decide dacă, data viitoare când jucătorul este solicitat de către asociația sa națională, perioada de eliberare trebuie scurtată după cum urmează:
 - a) Perioada internațională: cu două zile
 - b) Competiție finală a unui turneu internațional: cu 5 zile
11. Dacă o asociație națională continuă să încalce aceste prevederi, Comisia FIFA pentru Statutul jucătorului poate decide:
 - a) Să reducă și mai mult perioada de eliberare a jucătorului
 - b) Să interzică asociației naționale de a mai chema jucătorul(jucătorii) la următoarele acțiuni ale echipelor reprezentative.

1bis Principiile pentru fotbalul feminin

1. Cluburile au obligația de a-și pune jucătorii legitimați la dispoziția reprezentativelor naționale pentru care sunt eligibili să joace pe baza naționalității lor, în cazul în care sunt convocați de asociațiile naționale în cauză. Orice înțelegere între jucător și clubului său care să contrazică această regulă, este interzisă.
2. Punerea jucătorilor la dispoziția echipei naționale, în condițiile menționate în paragraful 1 al prezentului articol, este obligatorie în cazul meciurilor ale căror date sunt indicate în calendarul feminin de meciuri internaționale (cf.paragrafe 3 și 4 de mai jos) de asemenea pentru turneele finale ale competițiilor FIFA Women's World Cup, Turneul Olimpic de Fotbal Feminin și campionatele pentru echipele naționale feminine "A" ale confederațiilor, cu rezerva când asociația în cauză este membră a confederației organizatoare și runda finală de calificare la turneele pentru Turneul Olimpic de Fotbal Feminin (perioada maximă de eliberare 12 zile)
3. După consultarea cu federațiile afiliate, FIFA publică calendarul internațional al meciurilor feminine pentru o perioadă de 2 sau 4 ani. Acest calendar cuprinde toate perioadele internaționale (cf.paragraf 4 de mai jos). După publicarea calendarului internațional de meciuri feminine numai competițiile din cadrul Cupei Mondiale Feminine FIFA, Turneul Olimpic Feminin, Cupa Confederațiilor și campionatele echipelor reprezentative feminine "A" ale confederațiilor și turneul final de calificare la Turneul Olimpic Feminin vor fi adăugate.
4. Există 3 tipuri de perioade internaționale:
 - a) Tipul 1 este definit ca fiind o perioadă de 9 zile, începând cu luni dimineața și terminând cu marțea din săptămâna următoare, perioadă care este rezervată activităților echipelor reprezentative. În timpul acestui tip de perioadă internațională, maxim 2 meciuri pot fi jucate de fiecare echipă reprezentativă, indiferent dacă aceste meciuri sunt meciuri de calificare pentru un turneu internațional sau meciuri amicale. Meciurile respective pot fi programate în orice zi începând de miercuri în timpul perioadei internaționale. Un minimum de 2 zile calendaristice întregi trebuie să fie între două meciuri (ex: joi/duminică sau sambata/marți)
 - b) Tipul 2 este definit ca o perioadă de 9 zile, începând cu luni dimineața și terminând cu noaptea de marți din săptămâna următoare. Este rezervată pentru miniturneele de calificare ale echipelor reprezentative aparținând confederațiilor. În timpul acestei perioade internaționale, fiecare echipă reprezentativă poate juca maxim 3 meciuri.
 - c) Tipul 3 este o perioadă de 10 zile începând cu luni dimineața și terminând cu miercuri noaptea a săptămânii următoare. Este rezervată pentru turneele amicale pentru echipele

reprezentative, care se desfășoară în perioada februarie/martie a fiecărui an calendaristic. În timpul acestei perioade, echipele reprezentative pot juca maxim 4 meciuri amicale.

5. Nu este obligatoriu ca un jucător să fie eliberat de către club în afara perioadelor internaționale sau în afara competițiilor prevăzute în paragraful 2 de mai sus care sunt incluse în Calendarul Internațional de Fotbal Feminin al FIFA.
6. Pentru toate aceste 3 tipuri de perioade internaționale, jucătorii trebuie eliberați în așa fel încât să înceapă să călătorească către echipele reprezentative nu mai târziu de luni dimineața și trebuie să înceapă să călătorească înapoi la cuburile lor nu mai târziu de dimineața miercurii următoare (tipul 1 și 2) sau dimineața zilei din joia următoare (tipul 3) după ce perioada internațională s-a încheiat. Pentru calificarea feminină la runda finală a confederațiilor pentru Turneul Olimpic, jucătorii trebuie eliberați și să înceapă să călătorească spre echipele lor reprezentative nu mai târziu de luni dimineața înainte de meciul de deschidere al turneului de calificare și trebuie să fie eliberați de către asociațiile naționale în dimineața zilei de după ultimul meci disputat de echipa în cadrul turneului. Pentru competiția finală, conform paragrafelor 2 și 3 de mai sus, jucătorii trebuie eliberați ca să înceapă să călătorească către echipele lor reprezentative nu mai târziu de 14 zile înainte de meciul de deschidere al competiției finale respective și trebuie eliberați de către asociația națională în dimineața zilei de după ultimul meci din turneu al echipelor lor.
7. Cluburile și asociațiile naționale implicate, se pot înțelege pentru o perioadă mai lungă pentru care jucătorii să fie eliberați sau să facă alte aranjamente privind paragraful 6 de mai sus.
8. Jucătorii care sunt solicitați de către asociațiile naționale în termenii acestui articol, trebuie să-și încheie activitatea la cluburile lor cu nu mai mult de 24 de ore după încheierea perioadei pentru care ei au fost eliberați. Această perioadă ar trebui extinsă la 48 de ore dacă activitatea echipei reprezentative respective se desfășoară într-o confederație alta decât cea în care clubul jucătorului este înregistrat. Cluburile trebuie informate în scris despre programul de plecare și de întoarcere la club al jucătorului. Această informare trebuie trimisă cu 10 zile înainte ca perioada de eliberare să înceapă. Asociațiile naționale trebuie să se asigure că jucătorii se vor întoarce în timp la cluburile lor după meciul la care au participat.
9. Dacă un jucător nu își reia activitatea la clubul său până la data limită stipulată în acest articol, în urma unei solicitări explicite, Comisia FIFA pentru Statutul Jucătorului va decide dacă, data viitoare când jucătorul este solicitat de către asociația sa națională, perioada de eliberare trebuie scurtată după cum urmează:
 - a) Perioada internațională: cu doua zile
 - b) Competiție finală a unui turneu internațional: cu 5 zile
10. Dacă o asociație națională continuă să încalce aceste prevederi, Comisia FIFA pentru Statutul jucătorului poate decide:
 - a) Amenzi
 - b) Reducerea perioadei de eliberare
 - c) Interzicerea asociației naționale de a mai chema jucătorul(jucătorii) la următoarele acțiuni ale echipelor reprezentative.

1ter Principiile pentru futsal

1. Cluburile au obligația de a-și pune jucătorii legitimați la dispoziția reprezentativelor naționale pentru care sunt eligibili să joace pe baza naționalității lor, în cazul în care sunt convocați de asociațiile naționale în cauză. Orice înțelegere între jucător și clubului său care să contrazică această regulă, este interzisă.
2. Punerea jucătorilor la dispoziția echipei naționale, în condițiile menționate în paragraful 1 al prezentului articol, este obligatorie în cazul meciurilor ale căror date sunt indicate în calendarul de meciuri internaționale de futsal (cf.paragrafe 3 și 4 de mai jos) de asemenea pentru turneele finale ale competițiilor FIFA Futsal World Cup și campionatele pentru echipele naționale "A" ale confederațiilor, cu rezerva când asociația în cauză este membră a confederației organizatoare.

3. După consultarea cu federațiile afiliate, FIFA publică calendarul internațional al meciurilor de futsal pentru o perioadă de 5 ani. Acest calendar cuprinde toate perioadele internaționale (cf.paragraf 4 de mai jos). După publicarea calendarului internațional de meciuri de futsal numai competițiile din cadrul Cupei Mondiale de Futsal FIFA și campionatele echipelor reprezentative "A" ale confederațiilor vor fi adăugate.
4. Sunt 2 tipuri de perioade internaționale:
 - a) Tipul 1 este definit ca o perioadă de 10 zile începând cu luni dimineața și sfârșind cu noaptea zilei de miercuri din saptămâna următoare, și care este rezervată echipelor reprezentative. În timpul acestei perioade fiecare echipă reprezentativă poate juca maximum 4 meciuri, indiferent dacă aceste meciuri sunt de calificare pentru un turneu internațional sau meciuri amicale. Echipele reprezentative pot juca maximum 4 meciuri în perioada internațională de tip 1 și nu în mai mult de două confederații.
 - b) Tipul 2 este definit ca o perioadă de 4 zile începând cu duminică dimineața și sfârșind cu noaptea de miercuri din saptămâna următoare și este rezervată echipelor reprezentative. În timpul acestui tip de perioadă internațională, fiecare echipă reprezentativă poate juca maximum 2 meciuri, indiferent dacă aceste meciuri sunt de calificare pentru un turneu internațional sau amicale. Echipele reprezentative ar trebui să joace maximum 2 meciuri în intervalul perioadei internaționale de tip 2 pe teritoriul aceleiași confederații.
5. Nu este obligatoriu ca un jucător să fie eliberat de către club în afara perioadelor internaționale sau în afara competițiilor prevăzute în paragraful 2 de mai sus care sunt incluse în calendarul internațional de futsal.
6. Pentru cele două tipuri de perioade internaționale, jucătorii trebuie eliberați în așa fel încât să înceapă să călătorească către echipele reprezentative nu mai târziu decât prima dimineață a perioadei (respectiv duminică sau luni) și trebuie să călătorească înapoi la clubul lor nu mai târziu de dimineața zilei de joi care urmează încheierii perioadei internaționale. Pentru competiția finală a campionatului echipelor reprezentative "A" al confederațiilor, jucătorii trebuie eliberați și să înceapă să călătorească către echipa lor reprezentativă cu 12 zile înainte de începutul competiției finale respective și să fie eliberați de asociația națională în dimineața zilei de după ultimul meci al echipei lor în cadrul turneului. Pentru Cupa Mondială de Futsal FIFA, jucătorii trebuie eliberați și să înceapă să călătorească către echipa lor reprezentativă cu 14 zile înainte de startul Cupei Mondiale și trebuie să fie eliberați de către asociația națională în dimineața zilei de după ultimul meci al echipei lor la turneu.
7. Cluburile și asociațiile naționale implicate, se pot înțelege pentru o perioadă mai lungă pentru care jucătorii să fie eliberați sau să facă alte aranjamente privind paragraful 6 de mai sus.
8. Jucătorii care sunt solicitați de către asociațiile naționale în termenii acestui articol, trebuie să-și încheie activitatea la cluburile lor cu nu mai mult de 24 de ore după încheierea perioadei pentru care ei au fost eliberați. Această perioadă ar trebui extinsă la 48 de ore dacă activitatea echipei reprezentative respective se desfășoară într-o confederație alta decât cea în care clubul jucătorului este înregistrat. Cluburile trebuie informate în scris despre programul de plecare și de întoarcere la club al jucătorului. Această informare trebuie trimisă cu 10 zile înainte ca perioada de eliberare să înceapă. Asociațiile naționale trebuie să se asigure că jucătorii se vor întoarce în timp la cluburile lor după meciul la care a participat.
9. Dacă un jucător nu își reia activitatea la clubul său până la data limită stipulată în acest articol, în urma unei solicitări explicite, Comisia FIFA pentru Statutul Jucătorului va decide dacă, data viitoare când jucătorul este solicitat de către asociația sa națională, perioada de eliberare trebuie scurtată după cum urmează:

- a) Perioada internațională: cu doua zile
 - b) Competiție finală a unui turneu internațional: cu 2 zile
10. Dacă o asociație națională continuă să încalce aceste prevederi, Comisia FIFA pentru Statutul jucătorului poate decide:
- a) Amenzi;
 - c) Să reducă perioada de eliberare a jucătorului;
 - d) Să interzică asociației naționale de a mai chema jucătorul(jucătorii) la următoarele acțiuni ale echipelor reprezentative.

2 Prevederile financiare și asigurarea

1. Cluburile care pun la dispoziție jucători în conformitate cu prevederile prezentei anexe nu au dreptul la compensații financiare.
2. Asociația națională care convoacă un jucător suportă costurile călătoriei acestuia.
3. Clubul la care este legitimat jucătorul în cauză este responsabil pentru asigurarea jucătorului împotriva îmbolnăvirii și a accidentărilor pe întreaga perioadă în care jucătorul este pus la dispoziția echipei naționale. Acoperirea asigurării trebuie să cuprindă, de asemenea, eventualele accidentări suferite de jucător în timpul meciului/meciurilor internațional(e) pentru care a fost pus la dispoziție.
4. Dacă un jucător de fotbal în 11 suferă o accidentare pe perioada când este convocat pentru a participa la un meci internațional "A", și, datorită acestei accidentări este temporar sau total inapt de a mai juca, clubul la care este legitimat va primi din partea FIFA o indemnizație. Termenii și condițiile indemnizațiilor, incluzând procedurile, se găsesc în Buletinul Tehnic – Programul de Protecție al Cluburilor.

3 Convocarea jucătorilor

1. Ca regulă generală, orice jucător care este legitimat la un club este obligat să răspundă afirmativ la convocarea făcută de asociația națională pe care o poate reprezenta pe baza naționalității sale, urmând să joace pentru una din echipele sale reprezentative.
2. Asociațiile naționale care doresc să convoace jucători care evoluează în străinătate au obligația de a-i anunța în scris cu cel puțin 15 zile înainte de ziua meciului respectiv. Asociațiile naționale care doresc să convoace jucători pentru turneul final al unei competiții internaționale au obligația de a-i anunța pe aceștia în scris cu cel puțin 15 zile înainte de începerea perioadei de pregătire de 14 zile (cf. Anexei 1 articolul 1 paragraful 4 punctul e)). Cluburile jucătorilor în cauză trebuie, de asemenea, anunțate în scris, în același interval de timp. Acestea au obligația de a confirma punerea la dispoziție a jucătorilor în termen de șase zile.
3. Asociațiile naționale pot solicita intervenția FIFA pentru obținerea eliberării jucătorilor care evoluează în străinătate cu următoarele două condiții:
 - b) Asociația națională la care jucătorul este legitimat a fost rugată să intervină fără succes.
 - c) Solicitarea este depusă la FIFA cu cel puțin cinci zile înainte de data meciului pentru care este convocat jucătorul.

4 Jucători accidentați

Un jucător care nu poate da curs convocării din partea asociației sale naționale din cauza unei boli sau accidentări are obligația de a se supune la un control medical stabilit de asociație, în cazul în care aceasta o solicită. Dacă jucătorul dorește, controlul medical va avea loc pe teritoriul asociației naționale la care este legitimat.

5 Restricțiile de joc

Cu excepția cazului când asociația națională ia altă decizie, un jucător care a fost convocat de asociația sa națională pentru una din echipele sale reprezentative, nu are dreptul de a juca pentru clubul la care este legitimat, pe toată perioada pentru care a fost pus la dispoziție sau trebuia pus la dispoziția echipei naționale la care a fost convocat, conform acestei anexe, la care se adaugă o perioadă de 5 zile.

6 Măsuri disciplinare

Abaterile de la oricare din prevederile prezentei anexe atrag după sine impunerea unor măsuri disciplinare decise de Comisia Disciplinară FIFA bazându-se pe Codul Disciplinar FIFA.

Procedurile care se aplică pentru prima legitimare și transferul internațional al minorilor (articolul 19 paragraf 4)

1 Principii

1. Toate solicitările pentru primă legitimare a unui minor conform articolului 19, paragraf 3 sau pentru un transfer internațional pentru un minor conform articolului 19, paragraful 2, trebuie trimise și judecate prin intermediul TMS.
2. Dacă există excepții ale prevederilor de mai jos, atunci, Comisia pentru Statutul Jucătorului prin Camera de Rezolvare a Litigiilor va aplica Regulile care Guvernează Procedurile pentru a rezolva micile neconcordanțe care apar în procesul computerizat.

2 Responsabilitatea asociațiilor naționale

1. Toate asociațiile naționale trebuie să verifice regulat, cel puțin la interval de 3 zile, secțiunea Minori din TMS și să acorde atenție deosebită fiecărei întrebări sau cereri de transfer.
2. Asociațiile naționale sunt pe deplin responsabile pentru orice inconveniențe procedurale care ar putea apărea din cauza nerespectării paragrafului 1 de mai sus.

3 Componența subcomisiei

1. Subcomisia constituită de către Comisia pentru Statutul Jucătorului trebuie formată din președintele și vicepreședintele Comisiei pentru Statutul Jucătorului și alți 9 membri.

4 Conduita în timpul procedurii de transfer

1. Toate părțile implicate în procedurile de transfer trebuie să acționeze cu bună credință.
2. Toate părțile implicate în procedura de transfer au obligația de a transmite către subcomisie numai informații adevărate. Fiecare asociație națională sau club pot fi sancționate dacă se constată că au transmis către subcomisie informații neadevărate sau false sau dacă au folosit aplicația TMS pentru un scop ilegal. Orice violare, ca omiterea de documente, de exemplu, vor fi sancționate de către Comisia Disciplinară a FIFA conform Codului Disciplinar FIFA.

3. Subcomisia are dreptul de a folosi toate mijloacele de care dispune pentru a se asigura că aceste principii de conduită sunt respectate.
4. FIFA TMS trebuie să controleze toate aspectele privind obligațiile părților conform prezentei anexe. Toate părțile implicate au obligația de a colabora la stabilirea faptelor. În special, trebuie să respecte în mod rezonabil, orice solicitare de documente, informații sau orice natură care pot fi deținute de către părțile implicate. În plus, părțile au obligația de a procura documentele necesare, informațiile sau materiale de orice natură deținute de părți și care trebuie puse la dispoziția părților care sunt îndreptățite de a le obține. Neindeplinirea acestor solicitări ale FIFA TMS pot conduce la sancțiuni ale Comisia Disciplinară a FIFA.

5 Inițierea procedurii de transfer, transmiterea de documente

1. Solicitarea aprobării unei prime legitimări (articol 19 paragraf 3) sau al unui transfer internațional (articol 19 paragraf 2) trebuie introdusă în TMS de către asociația națională interesată. Solicitățile de acest fel care sunt făcute de de altă entitate decât asociația națională, nu sunt luate în considerare.
2. În funcție de detaliile privind cazul respectiv, pentru asociația națională care trimite solicitarea este obligatoriu să se introducă în TMS următoarele documente:
 - Dovada identității și naționalității – jucător
 - Dovada identității și naționalității – părinții jucătorului
 - Dovada datei de naștere (certificat de naștere) – jucător
 - Contractul cu clubul – jucător
 - Contractul de muncă – părinții jucătorului/alte documente care se referă la motivul invocat
 - Permisul de muncă – jucător
 - Permisul de muncă – părinții jucătorului
 - Dovada domiciliului – jucător
 - Dovada domiciliului – părinții jucătorului
 - Documentele privind educația școlară
 - Documentele privind pregătirea fotbalistică
 - Documentele privind cazare/îngrijirea – jucător
 - Acordul părinților
 - Dovada distanței – regula celor 50 km
 - Dovada aprobării din partea asociației naționale omoloage
 - Cerere de aprobarea a primei legitimări/transfer internațional
3. Dacă orice document obligatoriu nu este transmis sau dacă nu este transmis tradus/confirmit în una din limbile oficiale, conform articolului 7 de mai jos, solicitantul va fi notificat de către TMS. O aplicație va fi luată în considerare doar dacă toate documentele obligatorii împreună cu traducerile/confirmările au fost transmise în mod corect, conform articolului 7 de mai jos.
4. Solicitantul poate transmite orice alt document considerat necesar pentru transfer. Subcomisia este liberă să ceară oricând documente.

6 Declarația, netrimiterrea declarației

1. În cazul solicitării unui transfer internațional, fosta asociație națională va primi acces la toate documentele TMS care nu sunt confidențiale și este invitată de a trimite, prin TMS, o declarație în interval de 7 zile.
2. Fosta asociație națională poate, de asemenea, să introducă în TMS, orice document considerat relevant pentru transfer.
3. Dacă o declarație nu este trimisă, subcomisia va lua decizia pe baza documentelor pe care le are la dispoziție.

7 Traducerea documentelor

Dacă un document nu este disponibil în una dintre cele 4 limbi oficiale ale FIFA, asociația națională trebuie să transmită, ori traducerea acestui document în una din limbile oficiale ori o confirmare care să reprezinte un sumar ale documentului respectiv, sumar care trebuie să fie, de asemenea, în una din limbile oficiale ale FIFA. Dacă solicitantul nu acționează conform articolului 5, paragraful 3 de mai sus, subcomisia nu va lua în considerare documentul în cauză.

8 Data limită

1. Datele limită sunt stabilite în mod legal prin TMS.
2. Toate solicitările trebuie introduse în TMS până la datele limită conform fusului orar al asociației interesate.

9 Notificarea deciziilor, căi de atac

1. Asociația interesată va fi informată, prin TMS, despre decizia subcomisiei. Decizia completă va fi introdusă în TMS. Aceste notificări ale deciziilor sunt legale din punct de vedere juridic.
2. Asociația/asociațiile interesate vor fi anunțate privind decizia. În același timp, asociația/asociațiile sunt anunțate că au la dispoziție 10 zile, de la data notificării, pentru a cere, prin TMS, motivele deciziei. De asemenea, este informată că, nesolicitarea motivării în intervalul de 10 zile, duce la declararea deciziei ca fiind definitivă. Dacă o asociație cere motivele deciziei, aceasta le va primi în scris, via TMS.

Transfer Matching System

1 Scopul

1. The transfer matching system (TMS, cf.punctului 13 din secția definițiilor) este destinat să se asigure că autoritățile din fotbal au acces la cât mai multe detalii privind transferul internațional al jucătorilor. Acesta va îmbunătăți transparența tranzacțiilor individuale care își vor îmbunătăți credibilitatea.
2. TMS este destinat a face distincția clară între diferitele plăți legate de transferurile internaționale ale jucătorilor. Toate aceste sume trebuie introduse în sistem, aceasta fiind singura cale transparentă de a urmări sumele de bani care sunt vehiculate pentru aceste transferuri. În același timp, sistemul cere asociațiilor să se asigure ca jucătorul care se transferă este unul real și nu unul fictiv care să fie folosit în scopuri ilicite, ca de exemplu spălarea banilor.
3. TMS ajută protecția minorilor. Dacă un minor este legitimat pentru prima dată sau este implicat într-un transfer internațional, aprobarea trebuie dată de către subcomisia stabilită în acest scop de către Comisia pentru Statutul Jucătorului (cf.articol 19, paragraf 4). Cererea pentru aprobarea unui transfer pe baza articolului 19 paragraful 2 și 3 trebuie să fie făcută prin TMS (cf.Anexa 2).
4. Conform prevederilor prezentei anexe (în special articolul 1 paragraful 5) TMS este sistemul prin care Certificatul Internațional de Transfer este cerut și eliberat.
5. TMS este obligatoriu pentru toate transferurile internaționale pentru jucători profesioniști (bărbați) care practică fotbalul în 11 și orice legitimare făcută în afara TMS va fi declarată ca fiind nulă. În toate articolele prezentei anexe, termenul de "jucător" se va referi exclusiv la un jucător bărbat care practică fotbalul în 11. Termenul "transfer internațional" se referă exclusiv la transferul acestui gen de jucători între asociații.

6. Un transfer internațional trebuie introdus în TMS de către noua asociație națională, de câte ori este legitimat ca profesionist. (cf articol 2 paragraf 2)

2 Sistemul

1. TMS asigură asociațiilor naționale și cluburilor un sistem de informații destinat a administra și monitoriza transferurile internaționale.
2. În funcție de tipul transferului, diferite informații trebuie introduse în TMS.
3. În cazul unui transfer internațional unde nu există un acord de transfer, noul club trebuie să trimită informațiile specifice și să introducă în TMS documentele cu privire la transfer. După aceasta, asociațiile naționale sunt cele care vor gestiona traseul Certificatului Internațional de Transfer (cf.sectiune 8 de mai jos)
4. În cazul unui transfer internațional unde acordul de transfer există, ambele cluburi implicate trebuie, independent unul față de altul, să trimită informația și, când este cazul, introduc în TMS documentele necesare, imediat ce acordul a fost definitivat.
5. Conform articolului de mai sus, asociația națională va gestiona Certificatul electronic de Transfer (cf secțiunii 8 de mai jos) îndată ce acordul dintre cluburi a fost stabilit.

3 Utilizatori

1. Toți utilizatorii trebuie să fie de bună-credință.
2. Toți utilizatorii trebuie să verifice în mod regulat sistemul TMS, în intervale regulate, în fiecare zi și să acorde atenție fiecărei întrebări sau cereri legate de un transfer.
3. Utilizatorii sunt responsabili a se asigura că au echipamentul necesar pentru a-și îndeplini obligațiile.

3.1. Cluburi

1. Cluburile sunt responsabile pentru introducerea și confirmarea instrucțiunilor în TMS și, când este cazul, să se asigure că informațiile cerute se potrivesc. Acesta include și obligația de a introduce toate documentele necesare.
2. Cluburile au responsabilitatea de a se asigura că utilizatorii sunt instruiți corespunzător pentru a-și îndeplini obligațiile. În acest scop, clubul trebuie să desemneze manageri TMS care să fie instruiți pentru a opera în TMS și este responsabil pentru instruirea și înlocuirea managerului TMS atunci când este cazul în așa fel încât cluburile să fie în permanență apte de a-și îndeplini obligațiile în TMS. Administratorii TMS și o linie directă pot ajuta în ceea ce privește problemele tehnice, atunci când este cazul. Mai mult de atât, articolul 5.3 al acestei anexe este dedicat acestui subiect.

3.2. Asociațiile Naționale

1. Asociațiile Naționale sunt responsabile pentru a controla permanent detaliile privind perioadele de transfer precum și cele ale cluburilor afiliate (inclusiv, în particular, categoriile cluburilor pentru compensația de formare). În plus, asociația națională este responsabilă pentru gestionarea procesului Certificatului Internațional de Transfer (cf secțiunea 8 de mai jos) și, când este cazul, să confirme anularea legitimării.
2. Asociațiile Naționale sunt responsabile în a se asigura că sunt pregătite de a-și îndeplini obligațiile. În acest scop, fiecare asociație trebuie să aibă un manager TMS și, cel puțin unul adițional care sunt instruiți să opereze în TMS. Asociațiile sunt responsabile pentru instruirea înlocuitorilor managerilor TMS, atunci când este necesar în așa fel încât asociația națională să

fie aptă în permanență de a-și îndeplini obligațiile privind TMS. Administratorii TMS și o linie specială îi poate ajuta în permanență în rezolvarea problemelor tehnice.

3.3. Secretariatul General FIFA

Diferitele departamente din cadrul secretariatului general FIFA sunt responsabile de:

- a) Introducerea sancțiunilor sportive și gestionarea posibilelor reclamații privind încălcarea regulamentului.
- b) Introducerea sancțiunilor disciplinare respective;
- c) Introducerea suspendărilor asociațiilor

3.4. Confidențialitate și acces

1. Asociațiile naționale și cluburile vor păstra toate datele la care au acces în TMS strict confidențiale și vor lua toate măsurile rezonabile necesare pentru a putea garanta completa confidențialitate. Mai mult de atât, asociațiile naționale și cluburile vor folosi date confidențiale exclusiv cu scopul de a rezolva tranzacții ale jucătorilor în care sunt direct implicați.
2. Asociațiile și cluburile se vor asigura că numai utilizatorii autorizați au acces în TMS. Mai mult, asociațiile și cluburile, cu cea mai mare atenție, vor selecționa, instrui și controla utilizatorii autorizați.

4 Obligațiile cluburilor

1. Cluburile trebuie să folosească TMS pentru transferul internațional al jucătorilor.
2. Atunci când crează o instrucțiune, este obligatoriu pentru cluburi să ofere următoarele informații:
 - Tipul instrucțiunii (jucătorul vine sau pleacă de la club)
 - Informația dacă transferul este permanent sau împrumut
 - Informația dacă există un acord de transfer cu fostul club
 - Informația dacă transferul are la bază un schimb de jucători
 - Dacă se referă la un împrumut, trebuie indicat dacă:
 - . jucătorul se întoarce din împrumut, sau
 - . împrumutul se prelungeste, sau
 - . împrumutul se transformă într-un transfer permanent
 - Numele jucătorului, naționalitatea/naționalitățile și data nașterii
 - Numele fostului club al jucătorului
 - Numele fostei asociații naționale
 - Data acordului de transfer
 - Datele de început și sfârșit ale acordului de împrumut
 - Numele intermediarului clubului și comisionul acestuia
 - Datele de început și sfârșit ale contractului jucătorului cu fostul club
 - Motivul terminării contractului jucătorului cu fostul club
 - Datele de început și sfârșit ale contractului jucătorului cu noul club
 - Salariul jucătorului prevăzut în contractul cu noul club
 - Numele intermediarului jucătorului
 - Informația că în transfer au intervenit următoarele plăți:
 1. Rata fixă de transfer, inclusiv detaliile privind ratele, dacă există
 2. Orice taxă plătită ca urmare a unei clauze din contractul jucătorului cu fostul club ca și compensație pentru terminarea contractului respectiv
 3. Taxă condiționată, inclusiv detalii și condiții
 4. Procentul dintr-o viitoare sumă de transfer, agreeat între cele două cluburi (dacă jucătorul este transferat la un al treilea club, primul club are dreptul la un procent din noua sumă de transfer)

5. Contribuția de solidaritate
 6. Compensația de formare
 - Moneda în care se face plata
 - Suma (sumele), data(datele) plăților și primitorul(primitorii) pentru fiecare tip de plată din lista de mai sus
 - detaliile contului propriu bancar și contul bancar sau IBAN, adresa băncii, deținătorul contului
 - declarația dacă există o a treia parte implicată în transfer
 - declarația dacă există o a treia parte implicată în drepturile economice ale jucătorului
3. Cluburile sunt obligate de asemenea să introducă în TMS cel puțin documentele obligatorii care să susțină informațiile care au fost introduse în TMS (cf.Anexa 3, articol 8.2, paragraf 1) și să confirme instrucțiunea respectivă.
 4. De asemenea, când apar nepotriviri, cluburile sunt rugate să le rezolve împreună cu celălalt club implicat în transfer.
 5. Procedura privind solicitarea unui Certificat Internațional de Transfer (cf.Anexa 3, articol 8.2, paragraf 1) poate fi inițiată odată ce clubul (cluburile) și-au îndeplinit toate obligațiile prevăzute în paragrafele acestui articol.
 6. Cluburile trebuie să declare în TMS orice plăți pe care le fac. Asta se aplică și atunci când este vorba de plățile pe care noul club le face către fostul club al jucătorului pe baza clauzelor prevăzute în contractul jucătorului cu fostul club. Când se declară efectuarea unei plăți, clubul care face plata trebuie să introducă în TMS dovada că banii au fost transferați.

5 Obligațiile asociațiilor

Asociațiile trebuie să folosească TMS pentru transferurile internaționale ale jucătorilor.

5.1.Date principale

1. Începutul și sfârșitul celor două perioade de transfer trebuie introduse în TMS cu cel puțin 12 luni înainte de a intra în vigoare. În situații excepționale, asociațiile pot modifica perioadele de legitimare până la data începerii acestora. Odată ce perioadele de legitimare au început nu se mai pot face schimbări. Perioadele de legitimare trebuie să îndeplinească toți termenii prevăzuți în articolul 6 paragraful 2.
2. Asociațiile trebuie să se asigure că datele privind adresa clubului, număr telefon, adresă e-mail și categoria clubului (cf.Anexa 4, articolul 4), sunt introduse în baza de date din TMS.

5.2.Informații privind transferul

1. Când sunt introduse instrucțiunile pentru un transfer, cluburile trebuie să precizeze jucătorul implicat (cf. Anexa 3, articolul 4, paragraful 2). TMS conține detaliile privind mulți jucători care au participat în turnee FIFA. Dacă detaliile unui jucător implicat nu sunt deja în TMS, cluburile trebuie să introducă aceste detalii ca parte a instrucțiunilor transferului. Procedura privind solicitarea unui CIT (cf.Anexa 3, articol 8.2, paragraf 1) poate fi inițiată odată ce toate datele privind pe jucător au fost verificate, corectate dacă este necesar și confirmate de către fosta asociație a jucătorului. Fosta asociație ar trebui să refuze un transfer dacă detaliile privind identitatea nu pot fi confirmate pe deplin. Verificarea detaliilor privind pe jucător trebuie făcută cât mai repede.
2. Procedura privind solicitarea unui CIT (cf Anexa 3, articolul 8.2, paragraful2) trebuie efectuată în timp util de către noua asociație națională.

3. Procedura privind răspunsul la o solicitare de eliberare a unui CIT și sfârșitul legitimării jucătorului (cf. Anexa 3, articol 8.2, paragrafe 3 și 4) este în sarcina fostei asociații naționale care trebuie să o efectueze în timp util.
4. Când o asociație națională primește un CIT, aceasta trebuie să confirme în TMS, data legitimării (cf. Anexa 3, articol 8.2, paragraf 7)
5. În cazul când solicitarea unui CIT este respinsă (cf. Anexa 3, articol 8.2, paragraf 7), noua asociație trebuie ori să accepte ori să conteste respingerea, în funcție de caz.
6. În cazul legitimării provizorii (cf. Anexa 3, articol 8.2, paragraf 6) sau în cazul autorizării pentru o legitimare provizorie primită de la judecătorul unic, noua asociație națională trebuie să confirme în TMS informațiile privind legitimarea.

5.3. Instruirea cluburilor

Pentru a exista siguranța că toate cluburile afiliate sunt capabile să-și îndeplinească obligațiile privind prevederile acestei anexe, asociația națională are responsabilitatea de a le instrui.

6 Rolul secretariatului general al FIFA

1. La cerere, departamentul dedicat se va ocupa de orice excepție care trebuie validată și, dacă este necesar, transmite subiectul către organele competente în luarea deciziilor, adică Comisia pentru Statutul Jucătorului, judecătorul unic al acesteia sau Camera de Soluționare a Litigiilor sau judecătorul acesteia, în funcție de caz. Excepția o reprezintă situația când este vorba despre așa-numita "confirmare a jucătorului", situație care trebuie rezolvată de către asociația în cauză (cf. Anexa 3, articol 5.2, paragraf 1)
2. După ce se face o solicitare, departamentul dedicat va soluționa validarea sancțiunilor și, dacă este nevoie, va transmite subiectul către organul care are competența de a decide.
3. În scopul de a aplica corect regulamentele, FIFA poate folosi orice document sau dovadă care se află în TMS sau care a fost obținută de FIFA TMS pe baza împuternicirii pe care o are asupra investigației (cf. Anexa 3, articol 7, paragraf 4), totul cu scopul de a evalua cât mai bine situația.
4. Sancțiunile sportive care sunt considerate ca fiind relevante pentru TMS, vor fi introduse în sistem de către departamentul competent.
5. Sancțiunile disciplinare care sunt considerate ca fiind relevante pentru TMS, vor fi introduse în sistem de către departamentul competent.
6. Sancțiunile asociațiilor naționale care sunt considerate ca fiind relevante pentru TMS, vor fi introduse în sistem de către departamentul competent.

7 Rolul FIFA TMS

1. FIFA TMS este responsabilă pentru asigurarea disponibilității și accesului la sistem. În plus, FIFA TMS este responsabilă pentru managementul accesului și definirea criteriilor pe care trebuie să le îndeplinească un utilizator.
2. Să se asigure că toate asociațiile naționale sunt apte în a-și îndeplini obligațiile cuprinse în această anexă. Oferirea de instruire permanentă și ajutor asociațiilor naționale este responsabilitatea FIFA TMS.
3. Pentru a îndeplini aceste responsabilități, FIFA TMS are administratori calificați.
4. Pentru a se asigura că toate cluburile și asociațiile naționale își îndeplinesc obligațiile prevăzute în această anexă, FIFA TMS trebuie să cerceteze transferurile internaționale. Toate

părțile implicate sunt obligate să colaboreze în a stabili faptele. În special, atunci când se solicită, trebuie să primească toate documentele, informațiile sau orice alt material care este deținut de către părțile implicate. În plus, părțile trebuie să respecte solicitările privind procurarea și furnizarea de documente, informații sau alte materiale de orice natură pe care le dețin și care trebuie puse la dispoziția părților îndreptățite a le primi. Neîndeplinirea acestor solicitări primite de la FIFA TMS, pot duce la aplicarea de sancțiuni din partea Comisiei de Disciplină a FIFA.

8 Procedura administrativă care guvernează transferul jucătorilor profesioniști între asociații

8.1. Principii

1. Un jucător legitimat la un club care este afiliat unei asociații naționale nu este eligibil de a juca pentru un club afiliat la o altă asociație națională decât în cazul în care fosta asociație națională eliberează un CIT iar noua asociație confirmă primirea CIT. Intreaga procedură trebuie efectuată exclusiv prin intermediul TMS. Orice altă formă de CIT alta decât cea creată de TMS nu este recunoscută.
2. CIT trebuie solicitat în TMS, cel mai târziu, în ultima zi a perioadei de legitimare a noii asociații naționale.
3. Fosta asociație națională trebuie, de asemenea, să introducă în TMS, odată cu crearea CIT, o copie a pașaportului jucătorului .(cf.articol 7)
4. Fosta asociație trebuie să introducă în TMS, în momentul când CIT este creat în TMS, documentația relevantă privind sancțiunile pe care un jucător le are, atunci când este cazul (cf articol 12)

8.2. Crearea CIT pentru un jucător profesionist

1. Toate datele care permit unei noi asociații să ceară un CIT, trebuie introduse în TMS, confirmate de clubul care dorește să legitimeze jucătorul, în timpul uneia din perioadele de legitimare stabilite de respectiva asociație (cf.anexa 3), articol 4 paragraf 4). Când sunt introduse datele necesare, în funcție de tipul instrucțiunii, noul club trebuie să pună în TMS cel puțin următoarele documente:
 - Copie a contractului dintre noul club și jucătorul profesionist
 - Copie a acordului de transfer sau de împrumut încheiat între noul club și fostul club, dacă este cazul
 - Copie a dovezii identității jucătorului, naționalității(naționalităților) și data nașterii, adică pașaport sau carte de identitate
 - Dovada care să confirme data la care jucătorul și-a încheiat contractul cu fostul club precum și motivul.
 - Dovada semnată de jucător și de către fostul club cum că nu există o a treia parte care să beneficieze de drepturile economice ale jucătorului.

Când există o a treia parte care să beneficieze de drepturile economice ale jucătorului, aceasta trebuie declarată (cf.Anexa 3, articol4, paragraf 2), iar fostul club trebuie să introducă în TMS o copie a înțelegerii pe care o are cu o a treia parte.

Documentele trebuie introduse în TMS în formatul cerut de FIFA TMS.

Dacă un document nu este disponibil în una din cele 4 limbi oficiale ale FIFA (engleză, franceză, germană și spaniolă), el trebuie introdus în TMS împreună cu traducerea făcută în una dintre aceste limbi oficiale. Dacă nu se procedează în acest fel, documentul respectiv nu este luat în considerare.

Un jucător profesionist nu are dreptul de a juca în meciuri oficiale pentru noul lui club până când noua asociație națională nu confirmă primirea CIT și data legitimării în TMS (cf.Anexa 3 articol 5.2, paragraf 4)

2. După ce sistemul face notificarea că un CIT poate fi cerut, noua asociație trebuie imediat să ceară fostei asociații, via TMS, să trimită CIT pentru jucătorul profesionist (solicitare CIT)
3. După primirea unei solicitări de CIT, fosta asociație trebuie să ceară imediat fostului club și jucătorului profesionist să confirme dacă contractul jucătorului a expirat, dacă este o terminare de comun acord a contractului sau dacă există vreo dispută privind contractul.
4. În interval de 7 zile de la data solicitării CIT, fosta asociație trebuie să folosească TMS pentru:
 - a) Să elibereze CIT în favoarea noii asociații și să introducă data la care jucătorului i-a încetat legitimarea, sau
 - b) Să respingă solicitarea de CIT și să indice în TMS motivul respingerii. Asta se întâmplă fie dacă contractul dintre fostul club și jucătorul profesionist nu a expirat sau dacă nu există o terminare de comun acord
5. Odată ce CIT a fost eliberat, noua asociație trebuie să confirme primirea și să completeze în TMS datele privind informațiile legitimizei.
6. Dacă noua asociație nu primește răspuns la o solicitare de CIT în interval de 15 zile de când aceasta a fost făcută, jucătorul trebuie să primească imediat legitimare provizorie pentru noul club. Noua asociație trebuie să introducă în TMS informațiile privind legitimarea (cf. Anexa 3, articol 5.2, paragraf 6). O legitimare provizorie trebuie să devină permanentă la un an de la trimiterea solicitării. Comisia pentru Statutul Jucătorului poate anula o legitimare provizorie dacă, în interval de un an, fosta asociație prezintă motive valde care să explice de ce nu au răspuns la solicitarea de CIT.
7. Fosta asociație nu trebuie să elibereze un CIT dacă există o dispută privind contractul dintre fostul club și jucătorul profesionist. În asemenea cazuri, după o solicitare a noii asociații, FIFA poate lua măsuri provizorii în circumstanțe excepționale. Dacă comisia competentă autorizează legitimarea provizorie (cf. articol 23 paragraf 3), noua asociație trebuie să introducă în TMS datele relevante privind legitimarea jucătorului (cf. Anexa 3, articol 5.2, paragraf 6). În plus, jucătorul profesionist, fostul club și/sau noul club sunt îndreptățite să depună plângere la FIFA conform articolului 22. În acest caz, FIFA decide privind eliberarea CIT și asupra sancțiunilor sportive în 60 de zile. În orice caz, decizia privind sancțiunile sportive trebuie să fie luată înainte de eliberarea CIT. Eliberarea CIT nu trebuie să aducă niciun fel de prejudiciu compensației pentru întreruperea contractului.

8.3. Împrumutul unui jucător profesionist

1. Regulile de mai sus se aplică și în cazul împrumutului unui jucător profesionist de la un club afiliat la o asociație la un club afiliat la o altă asociație, de asemenea și la întoarcerea lui din împrumut la clubul său original, când este cazul.
2. Când se solicită legitimarea unui jucător profesionist pe bază de împrumut, noul club trebuie să introducă în TMS o copie a contractului de împrumut încheiat cu fostul club, eventual să fie semnat și de către jucător (cf. Anexa 3, articol 8.2, paragraf 1). Termenii din acordul de împrumut trebuie introduși în TMS.
3. Extinderea împrumuturilor și transferurile permanente rezultate din împrumuturi trebuie să fie, de asemenea, introduse în TMS la momentul respectiv.

9 Sancțiuni

9.1. Dispoziții generale

1. Sancțiunile pot fi aplicate oricărei asociații naționale sau club care nu respectă prevederile prezentei anexe.

2. Sancțiuni pot fi, deasemenea, aplicate oricărei asociații sau club despre care s-a aflat că a introdus în sistem date neadevărate sau false cu scopul de a folosi TMS în scopuri ilegale.
3. Asociațiile și cluburile sunt răspunzătoare pentru acțiunile și informațiile introduse de managerii lor TMS.

9.2. Competența

1. Comisia Disciplinară FIFA este responsabilă pentru aplicarea sancțiunilor conform Codului Disciplinar FIFA.
2. Procedurile de sancționare pot fi inițiate de FIFA, ori din proprie inițiativă ori la cererea unei părți implicate, inclusiv FIFA TMS.

9.3. Sancționarea asociațiilor

Următoarele sancțiuni pot fi aplicate asociațiilor pentru nerespectarea prezentei anexe, conform Codului Disciplinar FIFA:

- mustrare sau avertisment
- amendă
- excluderea din competiție
- retragerea trofeelor

Aceste sancțiuni pot fi aplicate separat sau combinat.

9.4. Sancționarea cluburilor

Următoarele sancțiuni pot fi aplicate cluburilor pentru nerespectarea prezentei anexe, conform Codului Disciplinar FIFA:

- Mustrare sau avertisment
- Amendă
- Anularea rezultatului unui meci
- Pierderea meciului prin forfait (0-3)
- Excluderea dintr-o competiție
- Deducerea de puncte
- Retrogradarea într-o divizie inferioară
- Interdicție la transferuri
- Retragerea trofeelor

Aceste sancțiuni pot fi aplicate separat sau combinat.

10 Termene

Cu privire la procedurile și investigațiile inițiate de FIFA TMS, notificările electronice prin TMS sau prin e-mail sunt considerate căi valabile de comunicare și sunt considerate ca fiind suficiente pentru a stabili termene. Pentru evitarea suspiciunilor, aceasta nu va avea niciun impact și nu se aplică procedurilor în fața Comisiei Disciplinare FIFA.

ANEXA 3a

Procedura administrativă privind transferul unui jucător între asociații naționale în afara TMS

1 Scopul

Prezenta anexă guvernează procedura privind transferul internațional al jucătorilor, excluzând-i pe cei la care se face referire în Anexa 3 a acestor regulamente. Se referă în special la bărbați jucători amatori care practică fotbalul în 11, la toate femeile jucătoare de fotbal și jucătorii de futsal.

2 Principii

1. Orice jucător care este legitimat cu un club care este afiliat la o asociație națională nu este eligibil de a juca pentru un club afiliat la o asociație națională diferită, dacă CIT nu i-a fost eliberat de către fosta asociație și nu a fost primit de noua asociație, conform prevederilor acestei anexe. Formulare speciale sunt asigurate de FIFA pentru acest scop.
2. Un CIT poate fi cerut cel mai târziu în ultima zi a perioadei de înregistrări a noii asociații.
3. Federația care eliberează CIT trebuie să atașeze la el și pașaportul jucătorului.

3 Eliberarea CIT pentru jucătorii profesioniști

1. Toate cererile de legitimare a jucătorilor profesioniști trebuie depuse de către noul club la noua asociație în timpul uneia din perioadele de legitimare stabilite de respectiva asociație. Toate cererile trebuie însoțite de o copie a contractului încheiat între noul club și jucătorul profesionist în cauză. Un jucător profesionist nu are dreptul de a juca în meciuri oficiale pentru noul său club până când fosta sa asociație nu eliberează CTI, iar noua asociație națională nu îl primește.
2. După primirea cererii de legitimare, noua asociație națională trebuie să solicite imediat fostei asociații să elibereze CTI pentru jucătorul profesionist („cererea eliberării CTI”). Asociația națională care primește un CTI fără să fi solicitat eliberarea acestuia, nu are dreptul de a legitima jucătorul profesionist în cauză la niciunul din cluburile sale.
3. După primirea cererii de eliberare a CTI, fosta asociație are obligația de a solicita imediat fostului club și jucătorului în cauză să confirme dacă a expirat contractul jucătorului, dacă a fost convenită de către ambele părți încetarea raporturilor contractuale sau dacă există un litigiu privind contractul.
4. În termen de șapte zile de la primirea cererii de eliberare a CTI, fosta asociație națională are obligația fie:
 - a) de a elibera CTI și a-l trimite noii asociații, fie
 - b) de a informa noua asociație că nu se poate elibera CTI deoarece contractul dintre fostul club și jucătorul profesionist nu a expirat sau nu a fost reziliat de comun acord.
5. În cazul în care noua asociație nu primește un răspuns la solicitarea de eliberare a CTI în termen de 30 de zile de la efectuarea solicitării, aceasta trebuie să legitimeze imediat jucătorul profesionist la noul club, în mod provizoriu („legitimare provizorie”). Legitimarea provizorie devine permanentă la un an după solicitarea eliberării CTI. Comisia pentru Statutul Jucătorului poate retrage legitimarea provizorie în cazul în care, în timpul acestui interval de un an, fosta asociație prezintă motive întemeiate care explică de ce nu a răspuns solicitării de eliberare a CTI.
6. Fosta asociație națională nu poate elibera CTI în cazul apariției unui litigiu contractual între fostul club și jucătorul profesionist în cauză. Într-un astfel de caz, jucătorul, fostul club și/sau noul club au dreptul de a sesiza FIFA în conformitate cu articolul 22. FIFA va decide apoi, în termen de 60 de zile, în privința eliberării CTI și a sancțiunilor sportive. În orice caz, decizia privind sancțiunile sportive se pronunță înainte de cea privind eliberarea CTI. Eliberarea CTI nu va afecta acordarea de compensații pentru încălcarea clauzelor contractuale. FIFA poate lua măsuri provizorii în circumstanțe excepționale.
7. Noua asociație națională poate să îi acorde temporar unui jucător profesionist dreptul de a juca până la sfârșitul anului competițional în desfășurare pe baza unui CTI trimis prin fax. În

cazul în care CTI original nu este primit până la sfârșitul anului competițional, dreptul jucătorului de a juca va fi considerat definitiv.

8. Prevederile și procedurile susmenționate se aplică și jucătorilor profesioniști care, după transferul la noul club, își redobândesc statutul de amator.

4 Eliberarea unui CTI pentru un jucător amator

1. Toate cererile de legitimare a jucătorilor amatori trebuie depuse de noul club la noua asociație națională în timpul uneia din perioadele de legitimare stabilite de respectiva asociație.
2. După primirea cererii de legitimare, noua asociație națională trebuie să solicite imediat fostei asociații să elibereze CTI pentru jucătorul în cauză („cererea eliberării CTI”).
3. Fosta asociație națională are obligația de a elibera CTI și de a-l trimite noii asociații în termen de șapte zile de la primirea cererii de eliberare a CTI.
4. În cazul în care noua asociație nu primește un răspuns la solicitarea de eliberare a CTI în termen de 30 de zile de la efectuarea solicitării, aceasta trebuie să legitimeze imediat jucătorul amator la noul club, în mod provizoriu („legitimare provizorie”). Legitimarea provizorie devine permanentă la un an după solicitarea eliberării CTI. Comisia pentru Statutul Jucătorului poate retrage legitimarea provizorie în cazul în care, în timpul acestei perioade de un an, fosta asociație prezintă motive întemeiate care explică de ce nu a răspuns solicitării de eliberare a CTI.
5. Prevederile și procedurile susmenționate se aplică și jucătorilor amatori care, după transferul la noul club, își redobândesc statutul de profesionist.

5 Împrumutul jucătorilor

1. Prevederile de mai sus se aplică, de asemenea, în cazul împrumutului unui jucător profesionist de la un club afiliat la o anumită asociație națională la un club afiliat unei alte asociații naționale.
2. Condițiile contractului de împrumut trebuie atașate cererii de eliberare a CTI.
3. După expirarea perioadei de împrumut, CTI trebuie trimis înapoi, la cerere, asociației naționale de care aparține clubul de la care provine jucătorul.

ANEXA 4

Compensația de formare

1 Obiectiv

1. Formarea și educarea unui jucător au loc între vârstele de 12 și 23 de ani. Compensația de formare trebuie plătită, ca regulă generală, până la vârsta de 23 de ani în cazul în care formarea s-a efectuat până la vârsta de 21 de ani, cu excepția cazurilor în care este evident că această formare a luat sfârșit înainte ca jucătorul să împlinească 21 de ani. În cazul din urmă, compensația de formare trebuie plătită până la sfârșitul anului competițional în care jucătorul împlinește 23 de ani, dar calculul cuantumului compensației se face pe baza numărului de ani dintre vârsta de 12 ani și cea la care s-a stabilit că formarea efectivă a jucătorului s-a încheiat.
2. Obligația de a plăti compensația de formare nu afectează existența niciunei obligații de a plăti compensații pentru încălcarea clauzelor contractuale.

2 Plata compensației de formare

1. Compensația de formare trebuie plătită când:

- i) atunci când jucătorul este legitimat pentru prima oară ca profesionist; sau
- ii) atunci când un jucător profesionist este transferat între două cluburi aparținând unor asociații naționale diferite (fie după expirarea termenului contractului sau pe parcursul perioadei de valabilitate al acestuia).

înainte de sezonul când jucătorul împlinește 23 de ani.

2. NU se plătește compensație de formare în următoarele cazuri:

- i) fostul club denunță unilateral contractul jucătorului fără justă cauză (fără a prejudicia drepturile cluburilor la care a fost legitimat anterior jucătorul); sau
- ii) jucătorul este transferat la un club de categoria a patra; sau
- iii) jucătorul profesionist își redobândește statutul de amator după transfer.

3 Responsabilitatea de a plăti compensația de formare

- 1. Atunci când jucătorul se legitimează ca profesionist pentru prima dată, clubul la care acesta se legitimează are obligația de a plăti compensația de formare, în termen de 30 de zile de la legitimare, fiecărui club la care a fost legitimat anterior jucătorul (în conformitate cu datele menționate în pașaportul sportiv al jucătorului) și care a contribuit la formarea acestuia începând din anul competițional în care a împlinit vârsta de 12 ani. Suma care trebuie plătită fiecărui club se calculează proporțional cu perioada petrecută de jucător la fiecare club. În cazul unor transferuri ulterioare ale jucătorului profesionist, compensația de formare va trebui plătită fostului său club doar pentru perioada în care a fost format efectiv de respectivul club.
- 2. În ambele cazuri descrise mai sus, termenul limită pentru efectuarea plății compensației de formare este de 30 de zile de la legitimarea jucătorului profesionist în noua asociație națională.
- 3. În cazul în care nu se poate stabili o legătură între jucătorul profesionist și unul din cluburile care au contribuit la formarea sa sau în cazul în care aceste cluburi nu se fac cunoscute în termen de 18 luni de la prima legitimare a jucătorului ca profesionist, compensația de formare se va plăti asociației/asociațiilor naționale din țara/țările în care a fost format jucătorul. Aceste sume vor fi rezervate pentru programele de dezvoltare a fotbalului la nivelul juniorilor desfășurate de asociația/asociațiile națională/naționale respectivă/respective.

4 Costurile de formare

- 1. În vederea calculării cuantumului compensațiilor datorate pentru acoperirea costurilor de formare și educare, asociațiilor naționale li se solicită să împartă cluburile afiliate în maxim patru categorii, în funcție de investițiile financiare efectuate de acestea pentru formarea jucătorilor tineri. Costurile de formare se fixează pentru fiecare categorie și corespund sumei necesare pentru a forma un jucător timp de un an înmulțită cu o medie care reprezintă numărul de jucători care trebuie formați pentru a rezulta un jucător profesionist.
- 2. Costurile formării, care se stabilesc la nivelul confederației pentru fiecare categorie de cluburi, precum și împărțirea cluburilor în categorii în cadrul fiecărei asociații naționale sunt publicate pe site-ul FIFA (www.FIFA.com). Acestea sunt actualizate la sfârșitul fiecărui an calendaristic. Asociațiilor naționale li se cere ca datele privind categoriile cluburilor afiliate să fie în permanență actualizate.

5 Calculul cuantumului compensației de formare

1. Ca regulă generală, pentru a calcula cuantumul compensației de formare datorată clubului/cluburilor anterior/anterioare al(e) jucătorului respectiv, trebuie să se ia în considerare costurile pe care le-ar fi suportat noul club dacă ar fi format jucătorul.
2. Prin urmare, atunci când un jucător se legitimează prima dată ca profesionist, cuantumul compensației de formare care trebuie plătită se calculează pornind de la costurile de formare ale noului club înmulțite cu numărul de ani de formare, în principiu din anul competițional în care jucătorul a împlinit 12 ani până în anul competițional în care a împlinit 21 de ani. În cazul unor transferuri ulterioare, compensația de formare se calculează pe baza costurilor de formare ale noului club înmulțite cu numărul de ani de formare de la fostul club.
3. Pentru a asigura aplicarea unui quantum rezonabil și nu prea ridicat al compensației de formare pentru jucătorii foarte tineri, costurile de formare pentru jucători pentru perioada cuprinsă între anul competițional în care împlinesc 12 ani și anul competițional în care împlinesc 15 ani (adică patru ani competiționali) se va baza pe costurile de formare și educare ale cluburilor de categoria a patra.
4. Camera de Soluționare a Litigiilor are competența de a soluționa litigiile legate de cuantumul compensației de formare datorate și poate modifica acest quantum dacă ajunge la concluzia că este în mod clar disproporționat în cazul respectiv.

6 Prevederi speciale pentru UE/ZEE

1. În cazul jucătorilor care se transferă dintr-o asociație națională în alta din UE (Uniunea Europeană / ZEE (Zonă Economică Europeană)), cuantumul compensației de formare care trebuie plătită se stabilește pe baza următoarelor criterii:
 - a) În cazul în care un jucător se transferă de la un club de categorie inferioară la un club de categorie superioară, calculul se bazează pe costurile de formare obținute din media costurilor celor două cluburi;
 - b) În cazul în care un jucător se transferă de la un club de categorie superioară la un club de categorie inferioară, calculul se bazează pe costurile de formare ale clubului de categorie inferioară.
2. În cadrul UE/ZEE, ultimul an competițional de formare a jucătorului poate fi unul anterior anului competițional în care jucătorul împlinește 21 de ani dacă se stabilește că formarea jucătorului respectiv s-a încheiat înainte de această dată.
3. În cazul în care fostul club nu îi oferă jucătorului un nou contract, clubul respectiv nu are drept la compensația de formare decât dacă poate prezenta motivele care îi conferă acest drept. Fostul club trebuie să îi ofere jucătorului un nou contract în scris, prin scrisoare recomandată, cu cel puțin 60 de zile înainte de expirarea contractului curent. În plus, această ofertă trebuie să aibă o valoare cel puțin echivalentă cu cea a contractului curent. Această prevedere nu prejudiciază dreptul la compensație de formare al clubului/cluburilor anterior/anterioare al(e) jucătorului.

7 Măsuri disciplinare

Comisia de Disciplină a FIFA poate formula măsuri disciplinare împotriva cluburilor sau jucătorilor care nu respectă obligațiile prevăzute în această anexă.

ANEXA 5

Mecanismul de solidaritate

1 Contribuția de solidaritate

Dacă un jucător profesionist se transferă înainte de expirarea contractului, se deduc 5% din cuantumul oricărei compensații (excluzând compensația de formare plătită fostului său club) și se distribuie de către noul său club sub formă de contribuție de solidaritate clubului/cluburilor care a/au fost implicat(e) în formarea și educarea respectivului jucător de-a lungul anilor. Această contribuție de solidaritate reflectă numărul de ani (fiind calculată proporțional, în cazul în care durata e mai mică de un an) pentru care a fost legitimat la clubul/cluburile în cauză în perioada dintre anul competițional în care a împlinit 12 ani și anul competițional în care a împlinit 23 de ani, după cum urmează:

- anul competițional în care a împlinit 12 ani: 5% (adică 0,25% din compensația totală);
- anul competițional în care a împlinit 13 ani: 5% (adică 0,25% din compensația totală);
- anul competițional în care a împlinit 14 ani: 5% (adică 0,25% din compensația totală);
- anul competițional în care a împlinit 15 ani: 5% (adică 0,25% din compensația totală);
- anul competițional în care a împlinit 16 ani: 10% (adică 0,5% din compensația totală);
- anul competițional în care a împlinit 17 ani: 10% (adică 0,5% din compensația totală);
- anul competițional în care a împlinit 18 ani: 10% (adică 0,5% din compensația totală);
- anul competițional în care a împlinit 19 ani: 10% (adică 0,5% din compensația totală);
- anul competițional în care a împlinit 20 ani: 10% (adică 0,5% din compensația totală);
- anul competițional în care a împlinit 21 ani: 10% (adică 0,5% din compensația totală);
- anul competițional în care a împlinit 22 ani: 10% (adică 0,5% din compensația totală);
- anul competițional în care a împlinit 23 ani: 10% (adică 0,5% din compensația totală).

2 Procedura de plată

1. Noul club trebuie să plătească respectiva contribuție de solidaritate clubului/cluburilor care a/au asigurat formarea jucătorului, conform prevederilor de mai sus, în termen de cel mult 30 de zile de la legitimarea jucătorului sau, în cazul în care trebuie efectuate alte plăți, în cel mult 30 de zile de la efectuarea acestor plăți.
2. Noul club are responsabilitatea de a calcula cuantumul contribuției de solidaritate și de a-l distribui în conformitate cu datele menționate în carnetul de legitimare al jucătorului. Dacă este necesar, jucătorul va asista noul club la îndeplinirea acestei obligații.
3. În cazul în care nu se poate stabili o legătură între jucătorul profesionist și unul din cluburile care au contribuit la formarea sa sau în cazul în care aceste cluburi nu se fac cunoscute în termen de 18 luni de la transferul său, contribuția de solidaritate se va plăti asociației/asociațiilor naționale din țara/țările în care a fost format jucătorul profesionist. Aceste sume vor fi rezervate pentru programele de dezvoltare a fotbalului la nivelul juniorilor desfășurate de asociația/asociațiile națională/naționale respectivă/respective.
4. Comisia de disciplină poate formula măsuri disciplinare împotriva cluburilor care nu respectă obligațiile prevăzute în această anexă.

ANEXA 6

Procedura care guvernează drepturile privind compensația de formare (articolul 20) și mecanismul de solidaritate (articolul 21)

1 Principii

1. Toate solicitările privind compensația de formare, conform articolului 20 precum și mecanismul de solidaritate, conform articolului 21, trebuie trimise și soluționate prin intermediul TMS. Solicitățile trebuie introduse în TMS de către clubul deținător al contului TMS sau, în cazul unui club fără cont TMS, de către asociația națională respectivă.
2. În cazul în care nu este specificat altfel în prevederile de mai jos, pentru soluționarea solicitărilor, se vor aplica Regulile care Guvernează Procedura Comisiei pentru Statutul Jucătorului și ale Camerei de Soluționare a Litigiilor. Aceleași reguli se aplică și în cazul când apar mici neconcordanțe în baza de date a sistemului.

2 Responsabilitatea cluburilor și a asociațiilor naționale

1. Toate cluburile și asociațiile naționale trebuie să verifice rubrica "Claims" din TMS. Această verificare trebuie făcută cu regularitate, la un interval de cel puțin 3 zile și să se dea o atenție deosebită tuturor plângerilor sau cererilor.
2. Cluburile profesionale și asociațiile naționale sunt pe deplin responsabile pentru orice dezavantaj procedural care ar putea apărea datorită nerespectării paragrafului 1 de mai sus.

3 Compoziția subcomisiei

Subcomisia desemnată de către Camera pentru Soluționare a Litigiilor, trebuie să fie compusă din membri ai Camerei pentru Soluționare Litigiilor și, ca regulă generală, fiecare membru al subcomisiei trebuie să fie apt de a lua decizii și în calitate de judecător unic.

4 Conduita în timpul procedurilor

1. Toate părțile implicate în proceduri trebuie să acționeze cu bună-credință.
2. Toate părțile implicate în proceduri au obligația de a prezenta adevărul în fața subcomisiei. Se vor aplica sancțiuni oricărei asociații naționale sau club care se descoperă că au oferit subcomisiei informații false sau care au folosit aplicația TMS în scopuri ilegale. Orice încălcare, ca de exemplu omiterea de documente, va fi sancționată de către Comisia Disciplinară a FIFA conform Codului Disciplinar al FIFA.
3. Subcomisia poate folosi toate mijloacele de care dispune pentru a se asigura că aceste principii de conduită sunt respectate.
4. FIFA TMS investighează subiecte care au legătură cu obligația părților, conform prezentei anexe. Toate părțile au obligația de a colabora la stabilirea faptelor. Îndeosebi, părțile trebuie să colaboreze, atunci când li se cer orice documente, informații sau orice alte materiale, de orice natură, pe care le dețin. În plus, părțile trebuie să colaboreze, atunci când li se cer orice documente, informații sau materiale de orice natură pe care nu le au dar pe care ele sunt îndepățite a le obține. Neîndeplinirea solicitărilor care vin din partea FIFA TMS poate conduce la impunerea de sancțiuni din partea Comisiei de Disciplină a FIFA.

5 Inițierea procedurilor și transmiterea documentelor privind solicitările pentru compensația de formare

1. Solicitarea compensației de formare (articolul 20 și anexa 4) trebuie introduse în TMS de către partea interesată, conform articolului 1.1 de mai sus. Solicitățile transmise de altcineva, nu vor fi luate în considerație.
2. În funcție de detaliile solicitării în cauză, solicitantul trebuie, ori în mod personal ori prin intermediul asociației sale naționale (atunci când nu are cont TMS), să introducă în mod obligatoriu în TMS, următoarele documente:
 - Numele părților
 - O prezentare detaliată a cazului și motivele solicitării
 - Suma pentru care se face solicitarea
 - Categoria (I,II,III or IV) clubului reclamant
 - Confirmare oficială din partea asociației naționale a reclamantului, privind datele de început și sfârșit ale sezonului competițional (ex: de la 1 iulie anul curent până la 30 iunie din următorul an), pe perioada când jucătorul a fost legitimat pentru clubul reclamant
 - Istoria sportivă a jucătorului (toate pașapoartele jucătorului cf. Articol 7, de la asociația națională respectivă, inclusiv data de naștere a jucătorului și clubul la care fost legitimat, începând cu sezonul în care jucătorul a împlinit 12 ani până la data legitimării la clubul reclamant, luând în considerare și posibilele întreruperi. De asemenea, trebuie indicat statutul jucătorului (amator sau profesionist) la toate cluburile.
 - Informația privind data exactă (zi/lună/an) a primei legitimări ca profesionist a jucătorului (dacă este cazul)
 - Informația privind data exactă (zi/lună/an) a transferului pe care reclamantul se bazează (dacă reclamantul se bazează pe un transfer ulterior ca jucător profesionist)
 - Dovada că au fost plătiți bani în avans sau că nu există bani în avans care trebuie plătiți
 - Confirmarea oficială din partea asociației naționale, privind categoria reclamantului (dacă jucătorul se mută în interiorul UE/ZEE, cf Anexa 4, articol 6)
 - Documentele justificative, conform Anexei 4, articol 3, paragraf 3 (dacă reclamantul este o asociație națională)
 - Împuternicire (dacă este cazul)
3. Dacă un document obligatoriu sau traducerea acestuia nu sunt introduse, conform articolului 8 de mai jos, reclamantul va fi notificat în TMS. O reclamație va fi procesată doar dacă documentele obligatorii, sau dacă toate traducerile au fost introduse în mod corect, conform articolului 8 de mai jos.
4. Reclamantul poate introduce, împreună cu reclamația, orice alt document care este considerat necesar. Subcomisia poate cere reclamantului, oricând, orice fel de alte documente.
5. Reclamațiile unui club de amatori, care nu are acces în TMS, vor fi introduse în TMS de asociația națională a clubului.

6 Inițierea procedurilor și transmiterea documentelor pentru reclamațiile privind mecanismul de solidaritate

1. Reclamațiile privind contribuția de solidaritate (articol 21 și anexa 5) trebuie introduse în TMS de către partea interesată, conform articolului 1 de mai sus. Solicitățile trimise de oricine altcineva nu vor fi luate în considerare.
2. În funcție de detaliile reclamației în cauză, reclamantul, ori personal ori prin intermediul asociației naționale (dacă nu are acces în TMS), trebuie să introducă în TMS următoarele documente obligatorii:

- Numele părților
 - O prezentare detaliată a cazului precum și motivele reclamației
 - Informații privind data exactă (zi/lună/an) a transferului care stă la baza reclamației
 - Informații despre cluburile implicate în transferul pe care se bazează reclamația
 - Procentajul contribuției de solidaritate reclamat
 - Confirmare oficială din partea asociației naționale a reclamantului, privind datele de început și sfârșit ale sezonului competițional (ex: de la 1 iulie a.c. până la 30 iunie din următorul an), pe perioada când jucătorul a fost legitimat pentru clubul reclamant
 - Confirmare scrisă din partea asociației naționale cu privire la datele exacte de legitimare la clubul reclamant, adică de la ce dată (zi/lună/an) până la data de (zi/lună/an), luând în considerare orice posibilă întrerupere, data nașterii jucătorului și statutul pe care l-a avut la clubul reclamant (amator sau profesionist)
 - Suma pretinsă pentru care jucătorul a fost aparent transferat la noul club, dacă se cunoaște, sau o dovadă din care să rezulte că nu se cunoaște suma de transfer.
 - Dovada că au fost plătiți bani în avans sau că nu există bani în avans care trebuie plătiți
 - Documentele justificative, conform Anexei 5, articol 2, paragraf 3 (dacă reclamantul este o asociație națională)
 - Împuternicire (dacă este cazul)
3. Dacă un document obligatoriu sau traducerea acestuia nu sunt transmise conform articolului 8 de mai jos, reclamantul va fi notificat în TMS. O reclamație va fi luată în considerare doar dacă documentele obligatorii au fost transmise sau dacă toate traducerile au fost trimise în mod corect, conform articolului 8 de mai jos.
 4. Reclamantul poate trimite, împreună cu reclamația, orice alt document care este considerat necesar. Subcomisia poate cere reclamantului, oricând, orice fel de alte documente.
 5. Reclamațiile unui club de amatori care nu are acces în TMS, vor fi transmise de asociația națională a clubului.

7 Notificarea cererii reclamantului

1. Dacă toate documentele obligatorii au fost trimise (conform articolelor 5 și 6 de mai sus) și, dacă nu există niciun motiv ca reclamația să nu fie luată în considerație, reclamația (inclusiv toate documentele) trebuie trimise prin TMS către reclamat. Reclamatul are 20 de zile, de la data de când reclamația este introdusă în TMS, de a introduce răspunsul său (inclusiv toate prezentările, dacă există). Reclamatul va avea, de asemenea, acces la toate documentele în TMS. Documentele și conținutul lor sunt confidențiale și pot fi folosite doar pentru procedura respectivă. Subcomisia poate cere oricând alte documente reclamantului.
2. În cazuri speciale, poate avea loc un al doilea schimb de corespondență. Orice astfel de schimb de corespondență se va face, de asemenea, prin intermediul TMS
3. Dacă în 20 de zile nu se primește niciun răspuns, decizia va fi luată pe baza documentelor care se află deja la dosar.

8 Limbile în care trebuie să fie documentele

Toate documentele trebuie trimise în forma lor originală și, dacă este cazul, traduse în una din cele 4 limbi oficiale ale FIFA. Dacă nu se procedează în acest fel, subcomisia nu va lua în considerație documentul respectiv.

9 Termene limită

1. Termenele limită sunt stabilite prin TMS
2. Toate solicitările trebuie introduse în TMS până la data limită conform fusului orar al asociației interesate.

10 Notificarea deciziilor, calea de atac

1. Toate părțile trebuie notificate în mod legal despre decizia subcomisiei, fie direct sau prin intermediul asociației naționale. Odată ce notificările sunt introduse în TMS, ele sunt considerate definitive. Asemenea decizii sunt legale din punct de vedere juridic.
2. Părțile implicate trebuie să primească decizia, fie în mod direct sau prin intermediul asociației naționale. În același timp, părțile trebuie să fie informate că au la dispoziție 10 zile pentru a cere, în scris, prin TMS, motivele deciziei și că, dacă nu procedează așa, decizia va deveni una definitivă și obligatorie și se consideră că părțile au renunțat la dreptul lor de a depune recurs. Dacă una dintre părți solicită motivele deciziei, motivarea deciziei va fi trimisă tuturor părților, fie direct, fie prin intermediul asociației naționale, în scris, în întregime prin intermediul TMS.

ANEXA 7

Regulile pentru Statutul și Transferul Jucătorilor de Futsal

1 Principiu

Aceste reguli sunt parte integrală a Regulamentului FIFA pentru Statutul și Transferul Jucătorilor

2 Scop

1. Regulile pentru Statutul și Transferul Jucătorilor de Futsal stabilesc prevederile privind statutul jucătorilor de futsal, eligibilitatea lor de a juca fotbal în mod organizat și transferul lor între cluburi care aparțin de asociații diferite.
2. Regulamentul pentru Statutul și Transferul Jucătorului se aplică exact jucătorilor de futsal, cu excepția cazului unei dispoziții divergente din această anexă care se referă în mod expres la futsal.
3. Transferul jucătorilor de futsal între cluburi aparținând aceleiași asociații, este guvernat de regulamente specifice ale asociației naționale în concordanță cu art.1 al acestor regulamente.
4. Următoarele prevederi ale acestor regulamente se referă la futsal la nivel național și trebuie să fie inclus, fără modificări, în regulamentele federației: articolele 2-8, 10, 11, 12bis, 18, 18bis, 18ter, 19 și 19bis
5. Fiecare asociație trebuie să includă în regulamentele proprii, mijloace adecvate pentru a proteja stabilitatea contractului, să respecte legile naționale și acordurile privind negocierea colectivă. În special, trebuie respectate prevederile art.1 paragraf 3 (b) din aceste regulamente.

3 Eliberarea și eligibilitatea jucătorilor pentru echipele naționale

1. Prevederile Anexei 1 a acestor regulamente sunt obligatorii.
2. Un jucător poate reprezenta o asociație națională pentru futsal și fotbalul în 11. Orice jucător care a reprezentat deja o asociație națională (total sau parțial) într-un meci oficial de fotbal în 11 sau într-o competiție de futsal, nu poate juca meciuri internaționale pentru o echipă națională care reprezintă o altă asociație. Această prevedere este sub rezerva excepției din art.5 paragraf 2 și art.8 din Regulamentul care guvernează aplicarea Statutelor FIFA.

4 Legitimarea

1. Un jucător de futsal trebuie legitimat la un club afiliat la o asociație națională, fie ca profesionist, fie ca amator, conform prevederilor art.2 al acestui regulament. Numai jucătorii legitimați sunt eligibili să participe în competiții de fotbal organizat. Prin actul legitimării, un jucător este de acord să se supună statutelor și regulamentelor FIFA, ale confederațiilor și asociațiilor naționale.
2. Un jucător nu poate fi legitimat la două cluburi de futsal în același timp. Oricum, un jucător poate să fie legitimat și la un club de fotbal în 11 în acest timp. Nu este necesar ca și clubul de futsal și cel de fotbal în 11 să aparțină aceleiași asociații naționale.
3. Jucătorii pot fi legitimați la maximum 3 cluburi de futsal pe perioada unui sezon. Pe durata acestei perioade, jucătorul este eligibil de a juca meciuri oficiale pentru 2 cluburi de futsal. Ca excepție de la această regulă, un jucător care se transferă între două cluburi de futsal care aparțin de asociații cu sezoane care se suprapun (adică sezonul începe în vară/toamnă în contract cu iarnă/primăvară), poate juca meciuri oficiale pentru un al treilea club de futsal în sezonul relevant, presupunându-se că el și-a îndeplinit obligațiile contractuale cu fostul club. De asemenea, prevederile privind perioadele de legitimare (art.6 al acestor regulamente) și de asemenea, cu privire la perioada minimă a unui contract (art.8 par.2 ale acestor regulamente), trebuie respectate. Numărul de cluburi de fotbal în 11 cu care un jucător poate fi legitimat pe perioada unui sezon sunt specificate în art.5 par.3 ale acestor regulamente.

5 Certificatul Internațional de Transfer pentru jucătorii de futsal

1. Jucătorii de futsal legitimați la o asociație națională pot fi legitimați la un club de futsal al unei alte asociații, doar în momentul în care Certificatul Internațional de Transfer a fost primit de la fosta asociație națională. CIT trebuie eliberat gratis și să nu existe nicio altă condiție sau limită de timp. Orice prevedere care contravine celor de mai sus, sunt nule și neavenite. Asociația națională care eliberează un CIT pentru Futsal trebuie să trimită o copie la FIFA. Procedurile administrative pentru eliberarea unui CIT pentru fotbalul în 11 se aplică și la eliberarea unui CIT pentru Futsal. Aceste proceduri sunt incluse în anexa 3 a acestor regulamente. Certificatul Internațional Transfer pentru Futsal trebuie să fie diferit de CIT pentru fotbalul în 11.
2. CITF nu este necesar pentru un jucător sub 10 ani.

6 Executarea sancțiunilor disciplinare

1. O suspendare impusă în termeni de meciuri (cf. art.20 paragrafe 1 și 2 din Codul Disciplinar FIFA) unui jucător pentru încălcări comise când a practicat futsal sau în legătură cu meciuri de futsal, poate afecta doar participarea lui la clubul de futsal. Similar, o suspendare impusă în termeni de meciuri, unui jucător care participă la fotbal în 11, afectează doar participarea jucătorului la clubul lui de fotbal în 11.

2. O suspendare impusă în termeni de zile și luni afectează participarea jucătorului în participarea atât la clubul de futsal cât și la cel de fotbal în 11, fără a conta dacă sancțiunea a fost primită pentru fotbalul în 11 sau pentru futsal.
3. Asociația națională cu care jucătorul este legitimat trebuie să notifice suspendarea impusă în termen de zile sau luni celei de a doua asociații naționale cu care jucătorul se va legitima, dacă jucătorul se legitimează pentru un club de futsal sau fotbal în 11 care aparțin de asociații diferite.
4. Orice sancțiune disciplinară aplicată unui jucător înainte de transfer trebuie să intre în vigoare sau să fie aplicată de către noua asociație cu care jucătorul se legitimează. În momentul când eliberează CITF, fosta asociație este obligată să informeze în scris noua asociație despre orice sancțiune.

7 Respectarea contractului

1. Un jucător profesionist care este sub contract cu un club de fotbal în 11 poate semna un al doilea contract de profesionist cu un club diferit de futsal, dacă obține aprobarea scrisă de la clubul de fotbal în 11 la care este angajat. Un jucător profesionist sub contract cu un club de futsal, poate semna un al doilea contract de profesionist cu un club de fotbal în 11, după ce obține aprobarea scrisă de la clubul de futsal la care este angajat.
2. Prevederile aplicabile privind menținerea și stabilitatea contractului sunt prevăzute în articolele 13-18 ale Regulamentului pentru Statutul și Transferul Jucătorilor.

8 Protecția minorilor

Transferul internațional al unui jucător este permis doar dacă un jucător a împlinit vârsta de 18 ani. Excepțiile de la această regulă se găsesc în articolul 19 ale Regulamentului pentru Statutul și Transferul Jucătorilor.

9 Compensația de formare

Prevederile din articolul 20 și anexa 4 a Regulamentului pentru Statutul și Transferul Jucătorilor nu se aplică jucătorilor care se transferă la sau de la un club de futsal.

10 Mecanismul de solidaritate

Prevederile din articolul 21 și anexa 5 a Regulamentului pentru Statutul și Transferul Jucătorilor nu se aplică jucătorilor care se transferă la sau de la un club de futsal.

11 Competența FIFA

1. Fără a aduce atingere dreptului oricărui jucător de futsal sau a unui club de a solicita despăgubiri în fața unei instanțe civile pentru dispute legate de angajare, FIFA este competentă să soluționeze litigiile așa cum este stipulat în art.22 din Regulamentul pentru Statutul și Transferul Jucătorilor.
2. Comisia pentru Statutul Jucătorilor, sau judecătorul unic, trebuie să dea sentințe în toate disputele stipulate în art.23 din Regulamentul pentru Statutul și Transferul Jucătorilor.
3. Camera pentru Soluționare a Litigiilor sau judecătorul unic al acesteia, trebuie să dea sentințe în toate disputele stipulate în art.24 din Regulamentul pentru Statutul și Transferul Jucătorilor

4. La deciziile date de comisiile mai sus menționate, se poate face apel la Curtea pentru Arbitraj Sportiv (CAS).

12 Situații necuprinse în regulament

Situațiile care nu sunt cuprinse în acest regulament se vor supune Regulamentului pentru Statutul și Transferul Jucătorilor.

13 Limbile oficiale

În cazul unor discrepanțe de interpretare între textele în engleză, franceză, spaniolă sau germană, varianta în engleză este cea autorizată.